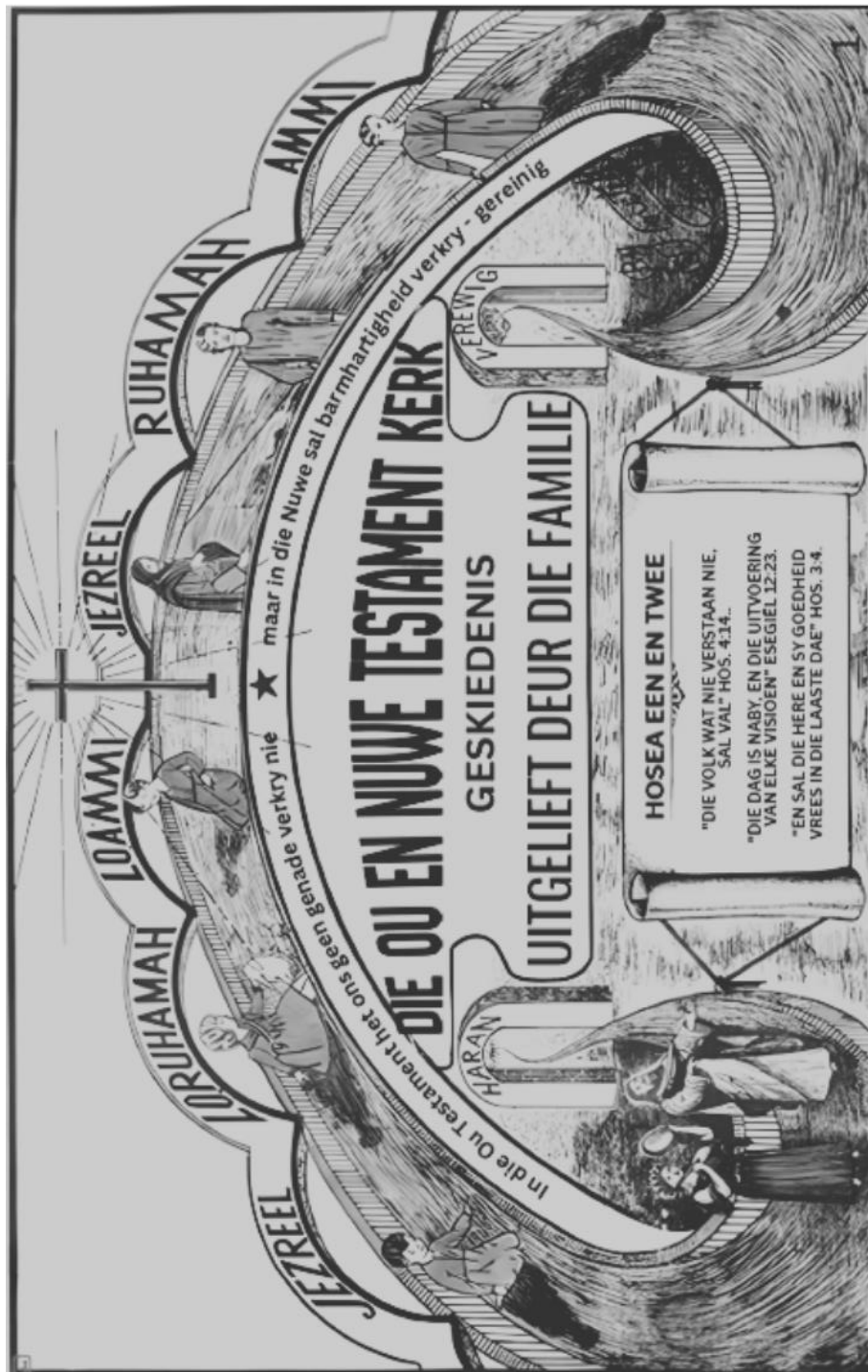

“Die Jongste Nuus vir Moeder”

In sorg vir Ruhamah en Ammi

Kopiereg, 1934, 1941, 1943 by
V.T. HOUTEFF

Alle regte voorbehou

Dat elkeen wat dors na die waarheid dit kan
bekom, word hierdie traktaat gratis gepos. Dit stel
een eis, die siel se verpligting teenoor homself
om alles vas te bewys en vas te hou wat goed is.
Die enigste stringe wat aan hierdie vrye aanbod
geheg is, is die goue stringe van Eden en die
bloedrooi koorde van Golgota - die bande wat
bind.

Name en adresse van S.D.A's wat aan ons gestuur
is, sal waardeer word

TRAKTAAT NO. 4
Derde hersiene uitgawe
1953 herdruk

2026 herdruk
Gedruk in Suid-Afrika

**The Universal Publishing Assn.
Mt. Carmel Center
Waco, Texas**

Skakel: **+27 67 009 1520**

Skakel: **+27 82 291 1068**

Skakel: **+27 76 095 0727**

Email: sighandcrysa@outlook.com

www.srodtranslated.com

* **Let wel:** The Universal Publishing Assn. Mt. Carmel Center
Waco, Texas is nie meer in werking nie.

AKTUEEL INDEKS

Jisreël se Ineidende Appèl 5-9

Die Jongste Nuus Vir "Moeder"

Deur Hosea

Hoofstukke Een En Twee	11-70
Die Ou Testament Tydperk	15-19
Die Nuwe Testament Tydperk Bevat	19-22
Ywer vir Groot Gemeentes	22,23
Die Rod Van God Se Tugtiging Ervaar	23-27
Die Tipiese Vallei Van Achor	27-31
Die Antitipiese Vallei Van Achor	31-37
Die Eersgeborende, Die Eerste Vrugte ...	37,38
Absolute Hervorming, Wat Volmaakte Veiligheid Tot Gevolg Het	38,39
Teen Die Boodskap te Veg	39,40
Sy Genade Sal Red	40-43
Die Babiloniese Kleed Van Vandag Begeer nie	43
Begeer Silwer en Goud	34,44
Sy Toekomstige Dienaars Maak	44-48
Begeer Neem van Die Kudde	48,49
Die Tweede Vrugte Bymekaar te Bring	49,50
Die Vader, Moeder en Kinders Sal Aanskou	50-52
Persoonlike Ondersoek	52-54
Verwerping Van Die Profete	54-56
Die Vallei Van Jisreël Verseel	56-57
Die Leierskap Van Die Gemeente	57-58
Onwettige Kinders, "Die Onkruid"	58-60
Die Gelowiges Uit Om Die Bedieninge Wakker Te maak	60-63
Waar is God se Stoorhuis?	63-70

JESREEL SE INLEIDENDE APPEL

Liewe “Ammi” en “Ruhamah”:

Met diepste angs skryf ek om u te smee om ons vervreemde "Moeder" te verkondig, sodat ons haar versoening kan bewerkstellig, ons Vader van Sy ontroosbare hartseer kan red en ons nou ongelukkige huis weer kan verbly.

Ek ontvang 'n brief van Vader waarin Hy teësinig ons "Moeder" se onbetaamlike wêreldse verbintenis aan die kaak stel, en jou aanspoor om by haar te pleit om te bekeer van haar ontrouheid en na Hom terug te keer. Hy roep haar steeds met dieselfde hoogste liefde as altyd, al het sy 'n skande ding gedoen en is meer korrup in haar buitensporige liefde as alle vroue. So mag u opregte gebed en ywerige poging ons huishouding herenig en die dreigende familie-skande voorkom, veral die skande en oneer aan Vader se groot naam.

As jy waarlik lief is vir Vader en "Moeder", sal jy vurig reageer op hierdie plegtige beroep. En wat sal jou blydschap wees as "Moeder" deur Vader se barmhartige smeking en jou eie onvermoeide pogings tot bekering gewen word, met Vader versoen en in Sy koninklike huis herstel word! Dink aan die onuitspreeklike blydschap, soos met ope arms Hy dan die hele gesin ontvang en 'n groot feesmaal uitbrei, net soos die verlore seun se pa!

Dit is dus my diepste bekommernis dat hierdie dringende boodskap u sonder versuim bereik. Jy sal sien dat die waarskuwing daarvan die mees plegtigste en betekenisvolste is sedert Noag se voorspelling van die vloed.

Om te help in hierdie deurslaggewende uur, is dit nodig dat ons as ware en lojale Sewendedag Adventiste voortgaan om soekers van waarheid, wysheid en kennis van God te wees. Maak seker dat jy nie op die struikelblokke van ander struikel nie, maar om hulle in trapklippe na Christelike vooruitgang te verander.

Die Jode het voor Christus se dag, en sedertdien, gedink dat hulle al die waarheid gehad het wat hulle moes weet. Dit is waar, hulle het die Bybel gehad. Maar hulle gevolglike misverstand van die plan van God, en gevolglike oorvertroue in hulleself, het hulle laat voel dat hulle ryk was en vermeerder met goedere en niks nodig het nie. Dit was hierdie gesindheid wat veroorsaak het dat hulle die leringe van Christus, die erekoning, doof het. So het hulle wanopvatting van die Waarheid, en hulle vooroordeel teen lig op die Woord van God, hulle so beroof van die kennis en die wysheid van Jehovah dat hulle uiteindelik gelei is, tot hulle ewige skande en veroordeling, om die verskriklike misdaad te pleeg om die lewe van die Seun van God te neem.

Hierdie vreeslike skuld lê egter nie op die ongelukkige Jood alleen nie. Die Christelike kerk het ook in elkeen van haar daaropvolgende tydperke in effek die

Verlosser opnuut deur Sy boodskappe van Huidige Waarheid aan hulle te verwerp. So was dit in die dae van Luther van Knox, van Wesley, van Campbell, van Miller en van Suster White. En so is dit vandag met almal wat versuim om spesiale aandag te gee om die vyand se altyd vasgestelde strik te vermy.

Nou is die enigste veilige en gesonde prosedure om elke bladsy van die plegtige boodskap wat hierin vervat is, noukeurig te lees. Laat nie 'n streep jou aandag ontsnap nie. Bestudeer elke woord sorgvuldig en biddend. Wees 'n ernstige en ywerige student van die Waarheid. "Beproof alle dinge; behou die goeie." 1 Tess. 5:21.

Soos hul rekord toon, het die Bereane 'n deeglike en onbevooroordeelde ondersoek gedoen na die boodskappe wat na hulle gekom het, sodat hulle kon weet of "daardie dinge" so was. Sodoende is hulle nie deur die vyand mislei of deur Inspirasie tereggewys nie, maar is eerder gelei deur hul oopkop om tred te hou met die Waarheid, en is vereer vir hul edele weg. Maar die priesters, wat God voorheen ontvangers van die Woord gemaak het, toe hulle hoor dat die gewone mense die Waarheid met graagte hoor, het gekom en hulle verwar. Hiervoor is daardie hooggeplaastes veroordeel - en almal wat eerder ag geslaan het op hul stem as op die destydse ongewilde een, is dus mislei.

Hierdie dinge wat vir ons "voorbeelde" geskryf is, laat ons nie versuim om die "edelder" voorbeeld van die Bereane na te volg nie!

Slegs so kan ons eerlik ons oordeel uitoefen; anders herhaal ons die dwaasheid van die Jode wat deur die sogenaamde wyse leraars van Israel op 'n dwaalweg gelei is.

Sê die Gees van Profesie: "... as daar 'n boodskap kom wat jy nie verstaan nie, doen moeite dat jy die redes kan hoor wat die boodskapper kan gee, en vergelyk Skrif met Skrif, sodat jy kan weet of dit deur die Woord van God ondersteun word al dan nie... Niemand van diegene wat dink dat hulle dit alles weet is die te oud of te intelligentste van God om te leer nie." — *Getuienisse oor Sabbatskoolwerk*, pp. 65, 66; *Raad oor Sabbatskoolwerk*, bl. 29, 30.

Dit is hierdie sogenaamde goddelose sondes om bevooroordeeld en selfvoldaan te word, en om op ander te steun, wat God se mense ooit van Hom af weggelei het. Dan ook, die vrees om met dwaling in aanraking te kom, het hulle al te dikwels daarvan weerhou om met die bevorderende Waarheid in aanraking te kom. Hierdie troeteldier vrese en sondes wat deur die meeste Christene geduld word en selfs deur baie verdedig word, het, by die bekendstelling van elke voortgaande Waarheid, menigtes van ewige heerlikheid beroof.

Dink opnuut na oor die ondervinding van die mense in die dae van Paulus: "En die broeders het dadelik vir Paulus en Silas in die nag weggestuur na Berea;

alle bereidwilligheid van verstand, en elke dag die Skrifte ondersoek of hierdie dinge so was. Daarom het baie van hulle geglo; ook van eerbare vroue wat Grieke was, en van mans, nie min nie. Maar toe die Jode van Tessalonika geweet het dat die Woord van God deur Paulus in Berea verkondig is, het hulle ook daarheen gekom en die volk aangehits.” Handeling 17:10-13.

Nadat ek dus kortliks die noodlottige fout van die kerk deur haar lang geskiedenis in julle gedagtes herroep het, verklap ek nou die hoogtepunt nuus: Vader het belowe om vir ewig te gee aan "Moeder," Pisgah se Uitsig - Sy groot wingerd - as sy sal terugkeer en waar sal wees! Hy sal dit omhein met "'n muur van vuur" (Sag. 2:5), sy "stene met mooi kleure" en sy "fondamente met saffiere" lê, sy "vensters van agate" en sy "poorte van karbonkels" maak en al sy "grense van aangename klippe" bedek (Jes. 54:11), sodat daar nie die brie en 12 sal kom nie, 12 sal daarheen kom. dorings." Jes. 7:25.

Ek is vol vertroue dat nadat ons ons Vader se genadige pleidooi op die volgende bladsye gehoor het, en dan hierdie appèl noukeuriger bestudeer het, dit dringender sal word. Wees verseker dat ek bly sal wees om van julle almal te hoor oor die resultate van julle indringende "Moeder".

Die uwe vir 'n gelukkige huis,

JESREEL

Deur V. T. H.

Die Nuutse Nuus vir “Moeder”

Deur Hosea

HOOFSTUKKE EEN EN TWEE

“Die woord van die Here wat tot Hosea, die seun van Beëri, het in die dae van Ussia, Jotam, Agas en Hiskia, konings van Juda gekom, en in die dae van Jeróbeam, die seun van Joas, die koning van Israel. Die begin van die Woord van die Here deur Hosea. En die Here het vir Hosea gesê: Gaan heen, neem vir jou die kinders van wie en hoed vir wie die land: groot hoerery gepleeg en van die Here afgewyk het.

“Hy het toe gegaan en Gomer, die dogter van Diblaim, geneem, wat swanger geword het en vir hom 'n seun gebaar het. Toe sê die HERE vir hom: Noem hom Jísreël, want nog 'n kort tydjie, en Ek sal die bloed van Jísreël wreek op die huis van Jehu en die koningskap van die huis van Israel laat ophou. En dit sal gebeur in die dag van Israel, op die dag van Israel sal Ek breek.

“En sy het weer bevrug geword en 'n dogter gebaar, en God het vir hom gesê: Noem haar Lo-Ruhama, want Ek sal my nie meer oor die huis van Israel ontferm nie, maar Ek sal hulle heeltemal wegneem.

“Maar Ek sal My oor die huis van Juda ontferm en hulle verlos deur die Here hulle God, en Ek sal hulle nie verlos deur boog of swaard of deur oorlog, deur perde of deur ruiters nie.

“En toe sy Lo-Ruhama afgewek het, het sy swanger geword en 'n seun gebaar. Toe sê God: Noem hom Lo-Ammi, want julle is nie my volk nie, en Ek sal nie julle God wees nie.” Hos. 1:1-9.

Uit die bogenoemde skrifgedeeltes blyk dit dat Hosea se vrou en kinders slegs in 'n

visie bestaan het, en was dus geheel en al figuurlik; hulle is so genoem om 'n gepaste analogie van Sy volk te maak - Juda en Israel. En omdat hulle van "hoerdom" is, stel hulle gepas die afgodiese toestand van Sy kerk voor.

Deur voort te gaan met die profesie, hoor ons hoe die Here vir Jisreël beveel:

"Sê vir jou broers, Ammi, en vir jou susters, Ruhama." Hos. 2:1.

Dieselfde paar kinders wat in die eerste hoofstuk van die visioen bekendgestel is, word in die tweede hoofstuk gerenomineer, die verskil is dat die voorvoegsel "Lo" wat in die Hebreeus "Nee" beteken, van beide name weggelaat word. Gevolglik, terwyl Lo-ruhamah "geen genade" beteken en Lo-ammi "nie my volk nie", beteken Ruhamah "genade" en Ammi "My volk". Hos. 1:6; 2:4. Sien kantlyn.

Hierdie verandering van status, geïmpliseer in die verandering van name, dui op 'n verdeling van die kerkgeskiedenis. In een geval word die lidmaatskap genoem "nie My volk nie," ontvang "geen genade nie," en in die ander geval "My volk," ontvang "genade." Die apostel Paulus het die sleutel tot hierdie hele profesie gegee deur die interpretasie van daardie deel daarvan wat in sy dag vervul is, te openbaar:

Selfs ons wat Hy geroep het, nie alleen uit die Jode nie, maar ook uit die heidene? Soos Hy ook in Osee sê: Ek sal hulle my volk noem,

wat nie my volk was nie; en haar beminde, wat nie bemin was nie. En op die plek waar aan hulle gesê is: Julle is nie my volk nie; daar sal hulle kinders van die lewende God genoem word.” Rom. 9:24-26.

Ons sien dus dat Hoofstuk Een van Hosea se visioen voorspel dat God die Jode verwerp, wat ons weet Hy gedoen het nadat hulle Sy Seun verwerp het. In daardie tyd is die hartseer uitspraak vervul: “Julle is nie my volk nie, en Ek sal nie julle God wees nie.” Tog word die Jode **as** ware in die volgende asem "die kinders van die lewende God" genoem. Hierdie paradoks word in Hoofstuk Twee uitgeklaar, soos dit is in Romeine 9: die Jode wat nie Christus verwerp het nie, maar wat Christene geword het, is diegene wat "die kinders van die lewende God" genoem word. Dit is dus duidelik dat in die gelyktydige vervulling van hierdie kontrasterende dekrete die doodsnikke van die Joodse nasie en die geboortepyne van die Christelike kerk was.

Nadat ons nou vasgestel het dat hierdie skrif die beëindiging van die een bedeling en die begin van die ander gee, moet ons vervolgens ontdek hoe ver terug in die geskiedenis van die Ou-Testamentiese verdeling en hoe ver vorentoe in die geskiedenis van die Nuwe-Testamentiese verdeling, hierdie profetiese allegorie reik:

“En Ek sal haar wingerde daarvandaan aan haar gee, . . . en sy sal daar sing soos in die dae van haar jeug en soos op die dag toe sy uit Egipteland opgetrek het.” Hos. 2:15.

Wanneer dit ontleed word, toon hierdie vers dat die eerste verdeling begin het in die dae van Abraham, toe die kerk in “haar jeug” was; voortgegaan na haar uittog uit Egipte, die dae toe sy “gesing het;” en geëindig met die kruisiging van Christus, die uur wat Judaïsme gedoem het.

Die daaropvolgende verse vertel hoe ver in die Christelike verdeling hierdie verpersoonlikte profesie reik:

“En in dié dag sal Ek vir hulle ’n verbond sluit met die diere van die veld en met die voëls van die hemel en met die kruipende diere van die aarde; en Ek sal die boog en die swaard en die oorlog uit die aarde verbreek en hulle veilig laat neerlê.

"En Ek sal jou aan My verloof tot in ewigheid, ja, Ek sal jou aan My verloof in geregtigheid en in geregtigheid en in goedertierenheid en in barmhartigheid. Ek sal jou ook aan My verloof in trou, en jy sal die Here ken. En dit sal gebeur in dié dag: Hy sal hoor, Ek sal hoor, spreek die Here." Hos. 2:18-21.

Hierdie verse beskryf die laaste dae toestand van die eens gevalle vrou, die kerk, as een van onvervalste reinheid en absolute veiligheid. Maar aangesien sy op die oomblik nog in haar Laodicense toestand is, “ellendig en ellendig en arm en blind en naak,” steeds onrein en steeds in gevaar is, is dit duidelik dat soos Hosea se visioen oor die hele lengte van die Joodse kerk strek, dit ook oor die hele lengte van die Christelike kerk strek, vanaf die kruisiging

tot haar vinnig naderende bevryding uit slawerny, wanneer die Here die hemele moet hoor en die hemele die aarde moet hoor.

Hierdie een-familie, dubbele simbolisering van die Ou en Nuwe Testamentiese kerke wys dat hulle een kerk is. Gevolglik word haar karakter in beide bedelings dramaties verpersoonlik - eerstens tydens

Die Ou Testamentiese Tydperk.

Enkele jare nadat die stamme die Jordaanrivier oorgesteek het en hulle in die “beloofde land” gevestig het, het hulle koninkryk begin verval van sy hoë geestelike landgoed. Uiteindelik, in die regering van Salomo, het die Here vir Jerebeam gesê: “Ek sal die koninkryk uit die hand van Salomo skeur en tien stamme aan jou gee, . . . omdat hulle My verlaat het.” 1 Konings 11:31, 33.

Hierdie uitspraak is eers na die dood van Salomo uitgevoer, toe die tien stamme, nadat hulle teen Rehabeam in opstand gekom het, Jerebeam geroep en “... hom koning gemaak het oor die hele Israel ...” 1 Konings 12:20. Maar “... die hele huis van Juda, met die stam van Benjamin ...” (vers 21), het vir Rehabeam, seun van Salomo, oorgebly. Dit was dus dat die koninkryk verdeel is, die tien stamme, die koninkryk van Israel, wat die noordelike deel van “die beloofde land” geneem het, en die twee stamme, die koninkryk van Juda, het die suidelike deel behou.

Maar die bevel: “... Ek sal die boog van Israel [die prinses van die tien-stamme

koninkryk] in die dal van Jisreël” (Hos. 1:5), is eers later vervul toe Jehu “alles wat oorgebly het van die huis van Agab in [die dal van] Jisreël, en al sy groot manne en sy familieleden en sy priesters, doodgemaak het, totdat hy hom nie laat oorbly het nie”. 2 Konings 10:11.

“So het Jehu vir Baäl uit Israel verdelg, ... Maar ... het nie opgeneem om met sy hele hart in die wet van die Here, die God van Israel, te wandel nie: ... In daardie dae het die Here Israel begin verkort, en Hásael het hulle verslaan in al die grondgebiede van Israel... totdat die Here die hele Israel deur sy diensknegte weggevoer het, soos Hy die hele Israel weggevoer het deur sy dienaars. . 2 Konings 10:28, 31, 32; 17:23; 18:11. Hiermee het die voorafwaarskuwing gebeur: “Ek ... sal die koninkryk van die huis van Israel laat staak.” Hos. 1:4.

Nie baie jare na die verstrooiing van die tien stamme nie, “... het Sanherib, die koning van Assirië, opgetrek teen al die omheinde stede van Juda en hulle ingeneem ... En die koning van Assirië het Tartan en Rabsaris en Rabsake gestuur ... met 'n groot leër teen Jerusalem ... 13 konings . . .

“En toe koning Hiskia dit hoor, skeur hy sy klere en bedek hom met rouklere en gaan in die huis van die Here in ... en ... het voor die aangesig van die Here gebid en gesê: Here

God van Israel, wat tussen die gérubs woon, U is die God, U alleen, van al die koninkryke van die aarde; U het hemel en aarde gemaak. . . Daarom, Here ons God, verlos U ons tog uit sy hand, sodat al die koninkryke van die aarde kan weet dat U alleen die Here God is.

“Toe stuur Jesaja, die seun van Amos, na Hiskía om te sê: So spreek die Here, die God van Israel: Ek het gehoor wat jy tot My gebid het teen Sanherib, die koning van Assirië.

“En daardie nag het die engel van die HERE uitgegaan en honderd vyf en vier duisend in die laer van die Assiriërs verslaan; en toe hulle die môre vroeg opstaan, was hulle almal dooie lyke.”
2 Konings 19:1, 15, 19, 20, 35.

Deur hierdie goddelike tussenlegging het die Here Sy belofte vervul: “Maar Ek sal barmhartig wees oor die huis van Juda en hulle verlos deur die Here hulle God, en Ek sal hulle nie red deur boog of swaard of deur oorlog, deur perde of deur ruiters nie.” Hos. 1:7.

Nieteenstaande hierdie groot genade, het Juda voortgegaan om uitermate teen Hom te sondig: “En die Here, die God van hulle vaders, het na hulle gestuur deur sy boodskappers, terwyl Hy betyds opgestaan en gestuur het, omdat Hy Hom oor sy volk en oor sy woning ontferm het:

maar hulle het die boodskappers van God gespot en sy woorde verag en sy profete misbruik totdat die toorn van die Here teen sy volk opgekom het, totdat daar geen genesing was nie. Daarom het Hy die koning van die Chaldeërs oor hulle laat kom, wat hulle jongmanne met die swaard in die huis van hulle heiligdom gedood het, en hulle geen medelye gehad het met jongman of meisie, ou man of hom wat vir ouderdom gebuk gegaan het nie; Hy het hulle almal in sy hand gegee.

“En al die voorwerpe van die huis van God, groot en klein, en die skatte van die huis van die HERE en die skatte van die koning en van sy vorste, dit alles het hy na Babel gebring, en hulle het die huis van God verbrand en die muur van Jerusalem afgebreek en al sy paleise met vuur verbrand en al die mooi voorwerpe vernietig.

“En die wat van die swaard ontvlug het, het Hy na Babel weggevoer, waar hulle hom en sy seuns dienaars was tot die regering van die koninkryk van Persië.” 2 Kron. 36:15-20.

Ná die vasgestelde tyd van ballingskap het God sy belofte van barmhartigheid aan hulle onthou, en “... het die gees van Kores, die koning van Persië, opgewek, dat hy 'n proklamasie in sy hele koninkryk gemaak het en dit ook op skrif gestel het en gesê het: So sê Kores, die koning van Persië: Al die koninkryke van die aarde het aan die Here die God van Persië opdrag gegee;

my om vir Hom 'n huis te bou in Jerusalem wat in Juda is." "En hierdie huis is voltooi op die derde dag van die maand Adar, dit was in die sesde jaar van die regering van koning Daríus." 2 Kron. 36:22, 23; Esra 6:15.

Sodoende het God weer Sy beloftes aan Juda nagekom. Maar die tien stamme, Israel, het Hy nie verlos nie, en daardeur sy woord vervul: Ek sal my nie meer oor die huis van Israel ontferm nie. Hos. 1:6.

"En toe sy Lo-Ruhama gespeen het, het sy swanger geword en 'n seun gebaar. Toe sê God: Noem hom Lo-Ammi, want julle is nie My volk nie, en Ek sal nie julle God wees nie." Hos. 1:8, 9.

Ten spyte van die Here se herhaalde groot barmhartigheid en wonderlike verlossings ten behoeve van haar, het Juda se voortdurende sondes haar uiteindelik daartoe gelei om Hom heeltemal te verlaat deur sy eniggebore Seun te verloën: "En hulle het dadelik uitgeroep en gesê: Weg met hierdie man en laat Barabbas vir ons vry." Lukas 23:18. So het Juda se terugval uiteindelik die verskriklike vloek oor haar gebring: "... julle is nie my volk nie, en Ek sal nie julle God wees nie." Hos. 1:9.

Tot dusver in hierdie allegorie sien ons die geskiedenis van die kerk tot en met die kruisiging van Christus. Nou is dit nodig om vas te stel of dit die geskiedenis van

Die Nuwe Testamentiese Tydperk Bevat.

Terwyl Hosea in Hoofstuk Een van sy visie die kerk se afgodiese

toestand in die Joodse bedeling beskryf, beskryf hy in Hoofstuk Twee ooreenstemmend die kerk se afgodiese toestand in die Christelike bedeling.

“Sê vir jou broers, Ammi, en vir jou susters, Ruhama: Pleit met jou moeder, pleit, want sy is nie my vrou nie, en ek is nie haar man nie; laat sy dan haar hoererye en haar owerspele tussen haar borste uit verwyder, sodat ek haar nie bloot uittrek en haar maak soos op die dag wat sy gebore is en haar soos 'n gebore en drooggemaak het, soos 'n land, en maak haar soos 'n wildernis, maak haar van dors dood.

“En Ek sal my nie oor haar kinders ontferm nie, want hulle is kinders van hoererye. Want hulle moeder het gehoereer; sy wat hulle verwek het, het skandelik gehandel; want sy het gesê: Ek sal agter my minnaars aanloop wat vir my my brood en my water, my wol en my vlas, my olie en my drank gee.” Hos. 2:1-5.

In die Christelike era het die kerk begin in 'n selfs voordeliger geestelike toestand as in die Joodse era. Buitendien kon sy baat gevind het by die voorbeeld van die gevalle Jode. Maar soos die verse wat pas aangehaal is, openbaar, het sy heeltemal versuim om dit te doen. In plaas daarvan, soos met die heengaan van Josua, het die Jode van hulle God begin wyk, so met die heengaan van die apostels, het die Christene ook weggedryf. Deur die Christelike standaard te verlaag en die heidense te verhef, het die kerk met die heidene gehoereer. Op hierdie manier het sy swanger geword en haar sogenaamde bekeerlinge voortgebring, "sy ... het skandelik gedoen," sê die Here, "want sy het gesê: Ek sal agter my minnaars aanloop,

wat vir my, my brood en my water gee, my wol en my vlas, my olie en my drank.”

Hierdie sentimente, het sy weerspieël deur haar houding dat haar elke kandidaat vir lidmaatskap, selfs diegene wat nie ten volle tot Christus bekeer is nie, nietemin in die gereelde gemeenskap gedoop moet word; intussen sou hulle finansiële ondersteuning die werk van God bevorder.

Die redenasie soos hierdie is van 'n stuk met dié van die dogtertjie wat vrolik vir haar ma uitgeroep het: "Kyk! Ek het 'n goeie winskoop by die smous gekry! Vir hierdie sak vol kersies moes ek 'n pond wol gegee het, maar in plaas daarvan om alle wol te gee, het ek jou goue armband daarin weggesteek!"

Om kerklidmaatskap te gee aan diegene wat nie "vrugte wat tot bekering voldoen" voortbring het, is 'n selfs duurder toertjie as om vir kersies te ruil asof hulle goud werd is. Behalwe hierdie dwase daad om aandele in die kerk se boedel weg te gee, kan 'n mens nie begin om die koste van die demoraliserende invloed wat sulke ondermynende "aandeelhouders" op die ware volk van God uitoefen, te bereken nie. Deur sulke dwaasheid het die vroeë kerk onbewustelik die ontwerp van die Goddelose Saadsaaier bevorder, en ook die Donker Eeue van godsdiens oor haarself gebring. Tog selfs ten spyte van hierdie afgryslieke gevolg, wat haar onvergeetlik die les moes geleer het om haar ywer net aan die opbou van 'n Gees-gebore

lidmaatskap toe te wy, gaan sy steeds onverskillig voort in haar

Ywer vir Groot Gemeentes.

'n Passie vir vermeerdering van lede sonder 'n eweredige las vir hulle heiligmaking – hulle “wedergebore” – word nie deur die Gees van Christus voortgebring nie, maar eerder deur die vleeslike hart, wat sê: “Ek sal agter my minnaars aanloop wat my brood en my water, my wol en my vlas, my olie en my drank gee.” Selfsug, ambisie, hebsug — dit is Satan se regterhand helpers.

As die vroeë Christelike kerk voortgegaan het in haar eerste liefde vir die redding van siele en die bevordering van die koninkryk van Christus eerder as om haar lidmaatskap te vergroot, sou die vyand se werkers, die onkruid, nooit in haar geledere kon infiltreer nie. Maar haar ywer vir reinheid het afgeneem en sy het haarself oorgegee aan die verhoging van doelwitte - 'n selfsugtige wins. “Ja,” sê die profeet; “Dit is gulsige honde wat nooit genoeg kan hê nie, en hulle is herders wat nie kan verstaan nie: hulle kyk almal na hul eie pad, elkeen vir sy gewin, uit sy omgewing.” Jes. 56:11.}

Hoe vreesaanjaend is die les tog! Nooit is die voorspoed van die kerk in silwer en goud te soek nie, en nooit kan sy in die wysheid en krag van mense staan nie! Al het geld sy plek in haar ekonomie, is dit nie haar mees dringende behoefte nie. Van getrouheid aan die boodskap waarmee sy

toevertrou is, hang haar enigste werklike sukses af. Dit vra mense op wie God kan vertrou en op wie Hy sy Gees vryelik mag uitstort; manne wat getrou sal bly aan beginsels al draai die hele wêreld teen hulle; manne wat in geloof tot die hoogtes sal styg waarheen Christus sê: “Moenie julle bekommer oor julle lewe, wat julle sal eet en wat julle sal drink nie, en ook nie oor julle liggaam, wat julle sal aantrek nie... (Want ná al hierdie dinge soek die heidene:) want julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het, maar sy geregtigheid en die eerste van God. Dinge sal dan vir julle bygevoeg word, dink nie vir die môre nie; Matt. 6:25, 32-34.

Almal wat die dekadente tendens van die Christelike kerk volg, afwyk van die weg van die Here, en gaan op 'n weg wat vir 'n mens reg lyk (Spr. 14:12), sal

Die Staaf Van God Se Tugtiging Ervaar.

"Kyk, Ek sal jou weg met dorings toemaak en 'n muur maak, dat sy haar paaie nie sal vind nie; en sy sal haar minnaars agtervolg, maar sy sal hulle nie inhaal nie; en sy sal hulle soek, maar hulle nie vind nie; dan sal sy sê: Ek sal gaan en terugkeer na my eerste man; want toe was dit beter met my as nou. Want sy het nie geweet dat ek haar olie en goud en silwer gegee het nie, en haar olie en silwer en haar vermenigvuldig het. voorberei vir Baäl." Hos. 2:6-8.

Wanneer die kerk saam met die stroom van die wêreld wegdryf, van die Here af, kan Hy haar nie meer seën nie, sodat Hy haar nie vinniger stroomaf na vernietiging dryf nie. Die enigste manier waarop Hy haar dan kan red en na Hom toe kan terugbring, is om Sy helpende hand van haar af te onttrek totdat sy haarself op 'n rif van haar eie dwaasheid bevind, met die woeste golwe van vergelding wat oor haar sye slaan. Slegs dan sal sy op Sy stem reageer.

God se metode om sy kerk tot 'n selfverwesenliking van haar gevaarlike toestand te bring, word uitgebeeld in Christus se gelykenis van die verlore seun. As die pa die seun se versoek om te gaan geweier het, sou die seun vir altyd verbitterd gewees het met 'n gevoel van wat hy geglo het sy pa se onreg was, en niemand kon hom ooit oortuig het dat sy pa hom nie die geleentheid ontnem het om groot rykdom en 'n naam vir homself te wen nie. Maar sy bitter ervaring langs die doppepad van ontnugtering het hom die groot les in sy lewe geleer, aangesien niks anders dit ooit vir hom kon geleer het nie.

Hierdie gelykenis illustreer perfek hoe wys God met die kerk handel in haar dwaashede, en hoe haar self-inname en Laodicéaanse wysheid haar verhoed om voordeel te trek uit die ervaring van ander.

In plaas daarvan dat sy haar minnaars inhaal (Christenmaak), het hulle haar ingehaal (heidens). Sy sal hulle nie vind nie,” want

sy het nie daarin geslaag om hulle te red nie. Uiteindelik, nadat sy deur haar verlorenheid gegaan het, sal sy berouvol terugkeer na haar eerste Man – die Here. Om haar terugkeer te bespoedig, haal die Here haar in die woestyn in en vervul so Sy woord:

"Daarom sal Ek terugkeer en my koring wegneem op sy tyd en my wyn op sy tyd, en my wol en my vlas wat gegee is om haar naaktheid te bedek, terugneem; en nou sal Ek haar skandelikheid ontdek voor die oë van haar minnaars, en niemand sal haar uit my hand red nie. Ek sal ook al haar vreugde, haar dae en haar feesdae, haar nuwemaans en haar feeste laat ophou. plegtige feeste." Hos. 2:9-11.

Net soos God haar in die ou tyd getugtig het deur Nebukadnesar, koning van Babilon, toe te laat om die seremoniële stelsel af te skaf deur antieke Jerusalem en sy tempel te vernietig, net so het Hy haar in die Christelike era getugtig deur Rome toe te laat om beheer oor haar te verkry en om haar ware godsdienststelsel te vervang deur 'n vervalsing - 'n heidense priesterskap en 'n heidense sabbat. Toe is Sy woord vervul: "Ek sal ook al haar vreugde laat ophou, haar feesdae, haar nuwemane en haar sabbatte en al haar feestye."

Aangesien hierdie ordinansies (haar feesdae, haar sabbatte, ens.) deel was van "'n saamgeperste profesie van die evangelie, 'n aanbieding waarin die beloftes van verlossing saamgebind was" (*Die Handeling van die Apostels*, bl. 14), en sedert Hosea se simbolisering ons in die Christelike era gebring het, het die

ophou van die ordinansies tipeer dus Rome se verdringing van die Waarheid. Daar is ook aan Daniël gewys dat dit deur Rome bewerkstellig sou word, die “uitermate groot” horing, wat die Waarheid “en die *plek* van Sy [Christus se] heiligdom” “afgegooi het op die grond”. Dan. 8:12, 11.

Let daarop dat die "Waarheid" en die "plek", nie die heiligdom self, "verwerp" is; dit wil sê, beide Christus se Waarheid en Sy *plek* in die aardse heiligdom is tersyde gestel, sodat die kennis aangaande Sy middelaarswerk verduister geraak het. (Vir 'n gedetailleerde verduideliking van Daniël 8 en 9, sien *Die Herder se Roede*, Vol. 2, pp. 126-147; Traktaat No. 3, pp. 27-32.)

“En Ek sal haar wingerde en haar vyeboom vernietig, waarvan sy gesê het: “Dit is my belonings wat my minnaars My gegee het, en Ek sal hulle 'n woud maak, en die diere van die veld sal dit eet. En Ek sal oor haar besoek die dae van die Baäls waarin sy vir hulle rook laat opgaan het, sy het haarself versier met haar oorringe en haar juwele [die wêreld] en My vergeet, spreek die Here, daarom, kyk, Ek sal haar aanlok en haar na die woestyn [weg van die wingerd onder die heidene] inbring en met haar gemaklik spreek. Hos. 2:12-14.

Hierdie voorspelling is gemaak oor 'n duisend jaar voordat sy haar wingerde verloor het, en voordat sy "die woestyn in gevlug het, waar sy 'n plek het wat deur God voorberei is, dat hulle haar daar sou voed duisend twee honderd en sestig dae." Open 12:6.

Maar terwyl sy daar was in vlugteling uit haar eie land, het God “gemaklik met haar” gepraat. Met ander woorde, sy moes, soos die eiesinnige verlore seun, 'n bitter ondervinding hê, weer terug huis toe, voordat die Here iets vir haar kon doen. So aan die einde van haar ballingskap, sou Sy openbaringe van liefde en barmhartigheid in haar 'n werklik responsiewe snaar tref.

Soos ons reeds gesien het, toon hierdie simboliek die Christelike kerk wat toegerus is met die heiligdomswaarheid (Hos. 2:11). En aangesien die Sewendedag Adventiste kerk bekend is as die enigste een met hierdie leerstelling, is dit duidelik dat hierdie simboliese profesie van kerkgeskiedenis ons hierdie kant van 1844 nC bring tot die stigting van die Sewendedag Adventiste denominasie. Gevolglik openbaar die allegorie nou haar huidige toestand, en God se raad aan haar.

Die feit dat die ontvouing van hierdie hoofstukke nou vir die eerste keer onder die aandag gebring word, bewys verder dat die lesse wat dit bevat uitdruklik vir die kerk op hierdie uur is; die eerste waarvan oorweeg moet word, is die les van

Die Tipiese Dal Van Agor.

"Ek sal haar wingerde daarvandaan aan haar gee en die dal Agor as 'n deur van hoop." Hos. 2:15.

Wat ook al die betekenis van die "Dal van Agor" mag wees, dit is haar "deur van hoop"

— die enigste uitweg uit haar penarie. Om te weet hoekom dit haar deur van hoop is, is natuurlik van die meeste onmiddellike belang.

Slegs drie keer in die Skrif word “die dal van Agor” genoem: een keer in 'n letterlike omgewing (Jos. 7:24, 26), en twee keer in 'n figuurlike omgewing (Jes. 65:10; Hos. 2:15). 'n Studie van die letterlike sal vir ons die sleutel gee wat die betekenis van die figuurlike sal ontsluit.

Die eerste stad wat in die hande van die Israeliete geval het toe hulle die Jordaanrivier oorgesteek het, was Jerigo. Die opdrag aan Josua was dat die stad, met al die lewende wesens daarin, vernietig en met vuur verbrand word, maar dat “al die silwer en goud en voorwerpe van koper en yster ...” “aan die Here gewy” en “in die skatkamer van die Here” gebring word. Josh. 6:19.

“Maar die kinders van Israel het 'n oortreding begaan deur die bangoed,” en as gevolg daarvan het hulle voor hulle vyande begin val, waarop “Josua gesê het: Ag, Here God, waarom het U hierdie volk enigsins deur die Jordaan gebring om ons in die hand van die Amoriete te gee om ons te vernietig? sou ons tot God tevrede gewees het, ons was tevrede, o Here, wanneer sal ek aan die ander kant van die Jordaan gaan woon! want die Kanaäniete en al die inwoners van die land sal daarvan hoor en sal ons rondom omsingel

en ons naam van die aarde uitkrap: en wat gaan U aan U groot naam doen?

“Toe sê die Here vir Josua: Staan op, waarom lê jy so op jou aangesig? Israel het gesondig, en hulle het ook my verbond wat Ek hulle beveel het, oortree, want hulle het selfs van die bangoed geneem en ook gesteel en ook uitmekaar gehaal, en hulle het dit onder hul eie goed geplaas.

“Daarom kon die kinders van Israel nie voor hulle vyande standhou nie, maar hulle het hulle rug voor hulle vyande gedraai, omdat hulle vervloek was; en Ek sal nie meer met julle wees as julle die vervloektes onder julle uit nie verdelg nie. Staan op, heilig die volk en sê: Heilig julle teen môre, want so sê die Here, die God van Israel: Daar is 'n aangeklaagde ding in die midde van Israel: kan nie voor u vyande staan totdat u die vervloekte onder u uit wegneem nie.

"Daarom sal julle in die môre gebring word volgens julle stamme; en die stam wat die Here aanneem, sal kom volgens sy geslagte; en die geslag wat die Here sal aanneem, sal volgens huisgesinne kom; en die huisgesin wat die Here sal aanneem, sal man vir mens kom." Jos. 7:1, 7-14.

“En Agan ... is ingeneem.” En hy het Josua geantwoord en gesê: Waarlik, ek het gesondig teen die Here, die God van Israel, en

so en so het ek gedoen: toe ek onder die buit 'n mooi Babiloniese kleed sien en twee honderd sikkels silwer en 'n goudwig van vyftig sikkels gewig, het ek dit begeer en dit geneem; en kyk, hulle is verborge in die aarde in die middel van my tent, en die silwer daaronder.

“En Josua en die hele Israel saam met hom het Agan, die seun van Serag, geneem en die silwer en die kleed en die goue wig en sy seuns en sy dogters en sy beeste en sy esels en sy skape en sy tent en alles wat hy gehad het, en hulle het dit na *die Agor-vallei* gebring.

"Toe sê Josua: Waarom het jy ons in die steek gelaat? Die Here sal jou vandag verskrik. En die hele Israel het hom met klippe gestenig en hulle met vuur verbrand, nadat hulle hulle met klippe gestenig het." Josh. 7:18 20, 21, 24, 25.

Op daardie plegtige tyd was Agan die enigste sondaar in die kamp, maar as gevolg van sy sonde was die hele nasie op die punt om te val en so God se groot Naam word in die oë van die heidene oneer aangedoen.

Die Here se handeling met Josua openbaar dat sy *dienaars* waaksaam moet toesien dat geen kwaad in hulle geledere inkom nie, en dat sy woorde deur sy profete gevrees word asof Hy self direk met die mense praat.

Toe Josua verkondig het dat "daar 'n vervloekte ding in jou midde is, O

Israel" (Jos. 7:13), het Agan sy skuld so lank as moontlik verswyg in plaas daarvan om dit dadelik te bely. Toe dit uiteindelik aan die lig gebring is en hy geneem is, het hy "Josua geantwoord en gesê: Waarlik, ek het gesondig teen die Here, die God van Israel." Maar, helaas, dit was toe te laat vir God om of sy belydenis te aanvaar en sy sonde te vergewe of om Sy volk te regverdig tensy hulle hul verpligting nagekom het om streng met die sondaar om te gaan volgens die wyse wat Hy voorgeskryf het.

"Nou het al hierdie dinge met hulle oorgekom as voorbeelde, en dit is opgeskryf as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die wêreld gekom het. Daarom moet hy wat meen dat hy staan, oppas dat hy nie val nie." 1 Kor. 10:11, 12.

Die dal van Agor van Josua ses en sewe is dus 'n tipe van die dal van Agor van Hosea twee.

Met die sleutel hier in die hand, moet ons nou die raaisel ontsluit wat verband hou met "die deur van hoop," en ontdek watter Huidige Waarheidles daarin lê

Die Antitipiese Dal Van Agor.

As hierdie merkwaardige geregtelike geskrif nie vir "'n voorbeeld" bedoel was nie, sou God nie die plek van Agan se straf aangewys het nie. Sy teregstelling, dan, in die vallei van Achor, wys vooruit na die tyd van 'n antitipiese teregstelling binne die Christelike kerk. Vandaar,

hierdie antitipiese vallei van Achor, haar deur van hoop, kan maar wys op die vernietiging van die sondaars, onkruid in haar midde, haar buite-egtelijke kinders. (*Sien Getuienisse*, Vol. 5, bl. 80.).

Onmiskienbaar wys die tipe dat God tydens hierdie reiniging nie net elke sondaar onder Sy volk sal vernietig nie, maar ook hulle families en al hulle besittings saam met hulle. "Die sif beweeg," verklaar die Gees van Waarheid. "Laat ons nie sê: Hou u hand nie, o God. Die kerk moet gereinig word, en dit sal wees." "En ek het gesien dat die Here besig was om sy swaard in die Hemel te slyp om hulle af te kap. Ag, dat elke lou professor kon besef die skoon werk wat God op die punt staan om onder Sy verklaarde volk te maak!" — *Getuienisse* Vol. 1, pp. 100, 190.

Die tipe wys ook dat God hierdie "rein werk ... onder sy belydende volk" sal aanpak net voordat Hy sy heel laaste boodskap aan die wêreld toevertrou - die boodskap van "die groot en vreeslike dag van die Here" (Mal. 4:5). Die krag van hierdie verskriklike dag is om die aarde met sy heerlikheid te verlig (Op. 18:1), en Sy volk in staat te stel om die anti-tipiese beloofde land – die aarde – te herbesit. Wanneer die waardelose materiaal dus verteer word, gaan die kerk, "gekleed in volkome wapenrusting van lig en geregtigheid, . . . haar finale konflik aan . . . en die invloed van die waarheid getuig van die

wêreld van sy heiligmakende, veredelende karakter. . ." — *Getuienisse aan die Predikante*, bl. 17, 18.

Dus "sal hierdie evangelie van die koninkryk in die hele wêreld verkondig word tot 'n getuienis vir al die nasies; en dan sal die einde kom." Matt. 24:14.

Al hierdie - die naderende reiniging van die kerk, die daaropvolgende Harde Kreet van die Derde Engel se Boodskap, en die herstel van die koninkryk in die land van ons vaders, met die daaropvolgende oorwinning van die nasies, - dit alles vereis die tipe; eis hulle omdat Agan tereggestel is en die kamp van sondaars bevry is voordat eertydse Israel die "beloofde land" kon verower.

Gevolgtik, na haar reiniging, nadat sy ag geslaan het op die oproep van Jesaja 52:1, dan "gekleed in die wapenrusting van Christus se geregtigheid, moet die kerk haar finale konflik aangaan. 'Mooi soos die maan, helder soos die son, en verskriklik soos 'n leer met banier,' moet sy uittrek die hele wêreld in, oorwin en oorwin." — *Profete en Konings*, bl. 725.

Die profeet Esegïel het ook 'n visie van hierdie finale reiniging van die kerk gekry. Sy profesie openbaar dat elkeen wat versuim om die merk, of seël te ontvang, onder die slagting van die "vyf manne" sal val, en dat almal, "oud en jonk, beide diensmeisies en kindertjies en vroue" "almal saam sal vergaan" (*Getuienisse*,

Vol. 5, bl. 211; Eseg. 9:6), soos getipeer deur Agan se vernietiging - die "voorbeeld".

Hierdie onaantasbare volgorde van feite verskans slegs die Gees van Profesie se standpunt dat "hierdie verseëling van die dienaars van God dieselfde is wat aan Esegïël in 'n visioen gewys is"; dat "die ware volk van God ... altyd aan die kant van getroue en duidelike hantering van sondes sal staan wat die volk van God maklik teister. Veral in die *afsluitingswerk vir die kerk*, in die verseëlingstyd van die honderd-vier-en-veertigduisend ..." — *Getuienisse aan die Predikante*, bl. 445; *Getuienisse*, Vol. 3, bl. 266.

Let op hoe beslis die voorafgaande getuienis die reiniging van die kerk plaas voordat die evangeliewerk voltooi is, en onmiddellik voordat die harde uitroep van die Derde Engel se Boodskap weerklink. Dit stel duidelik dat "die afsluitingswerk vir die kerk" "die verseëlingstyd van die honderd-vier-en-veertigduisend" is. En die feit dat dit die "eersteling" is, bewys dat hierdie werk vir die kerk die begin van die "oes" is, en dat nadat hulle verseël en die kerk gesuiwer is, 'n tweede vrugte ingesamel moet word, want waar daar geen tweede insameling is nie, kan daar geen "eerste" wees nie.

Hierdie tweevoudige oes word ook in Openbaring 7 aan die lig gebring. Nadat Johannes die insameling, die verseëling van die honderd-vier-en-veertigduisend eersteling aanskou het, het Johannes die daaropvolgende insameling van die

“groot menigte” uit alle nasies (Op. 7:9) — die tweede vrugte.

Om die onderwerp van die reiniging nog verder te ontwikkel, openbaar die Gees van Profesie dat “diegene wat hulle ontrou bewys het, dan nie aan die kudde toevertrou sal word nie”. Maar “die Here het getroue diensknegte wat in die wankelende, toetstyd geopenbaar sal word *om te sien*.” Met ander woorde, nadat die ou stel dienaars, wat hulleself vir diens ongeskik gemaak het, weggesit is en die kerk daardeur gesuiwer is, sal God dan die getroue en ware “openbaar maak om te sien”, diegene wat Hy kan vertrou as onderherders van Sy kudde.

In hierdie selfde verband waarsku die Gees van Profesie ook dat "die dae van reiniging van die kerk haastig is. God sal 'n volk hê wat rein en waar is. In die magtige sifting wat binnekort sal plaasvind, sal ons beter in staat wees om die krag van Israel te meet. Die tekens openbaar dat die tyd naby is wanneer die Here sal openbaar dat Sy waaier in Sy hand is, en Hy Sy vloer deeglik sal suiwer. . . Diegene wat op intellek, genialiteit of talent vertrou het, sal dan nie aan die hoof van rang en lêer staan nie. Hulle het nie tred gehou met die lig nie. Diegene wat hulle ontrou bewys het, sal dan nie aan die kudde toevertrou word nie. In die laaste plegtige werk sal min groot manne besig wees. Hulle is selfversorgend, onafhanklik van God, en Hy kan hulle nie gebruik nie. Die Here het

getroue diensknegte, wat in die wankelende, toetstyd geopenbaar sal word om te sien.” — *Getuienisse*, Vol 5, p.

Die woorde "reinig Sy vloer deeglik" dui op 'n absolute suiwering wat haar sonder vlek, rimpel of enige iets dergeliks laat. Eers voordat hierdie “skoon werk” volbring is, kan God logieserwys vir diegene wat in Babilon is sê: “Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie deelagtig word aan haar sondes en dat julle nie van haar plaë ontvang nie.” Openb. 18:4. Inderdaad, sou Hy niks beter doen as om hulle bloot na 'n ander plek te bring waar sonde nog oorvloedig is nie, kan Hy hulle baie beter laat waar hulle is. Hierdie finale werk vir die kerk, wat van so groot belang is, word nog verder toegelig in die profesie van Maleagi 3.

Van hierdie naderende suiwering, hoop-inboesemend en bemoedigend vir die regverdiges, maar vreesaanjaend bedroef vir die goddelose, verklaar die profeet: Hy “sal skielik na sy tempel [die kerk of 'vloer'] kom ... maar wie kan die dag van sy koms verduur? en wie sal staan wanneer Hy verskyn? want Hy is soos 'n vuur, en soos 'n smelter, en soos 'n vuller sal sit: en reiniger van silwer; en Hy sal die seuns van Levi reinig en hulle reinig soos goud en silwer, dat hulle aan die Here 'n offer in geregtigheid kan bring.” Mal. 3:1-3.

Ter verduideliking van hierdie skrifgedeelte, die denominasionele publikasie (gepubliseer en besit deur die denominasie sowel as onderskryf en gebruik deur die Sabbatskooldepartement regoor die wêreld in 1929), *Jesaja, die Evangelie Profeet*, Vol. 3, bl. 49, sê: “Vers 20. [Jes. 59.] ‘Die Verlosser sal na Sion kom.’ Dit *is nie* die *koms in die wolke* nie, maar kom na die *kerk*. En wanneer Hy kom, sal Hy die werk doen wat in Maleagi 3:1-3 genoem word.”

Haredi amptelike uiteensetting van die teks toon dat die denominasie in 1929 geleer het dat die profesie van Maleagi 3, wat 'n deeglike reinigingswerk belowe, 'n boodskap aan die kerk is.

Uitgaande van Maleagi se openbaarmaking van die reiniging van die seuns van Levi, lei die les ons na die wet van

Die Eersgeborene, Die Eerste Vrugte.

In God se oorspronklike plan moes die eersgeborenes van elke gesin die bedienaars van die tempel wees. Die "eersgeborenes" van die vlees is dus die tipe van die eersgeborenes van die Gees.

En al het die tipiese eersgeborenes hulle priesterlike erfenis aan die Leviete verloor, maar in die restitusie van alle dinge, in die laaste Dawidiese Tydperk (Hand. 15:16), sal hierdie amp herstel word na die antitipiese eersgeborenes, die eersteling van die oes (Op. 14:4), want hulle is "die diensknegte"

van ons God.” Openb. 7:3 Hierdie herstel is dus om hulle te volg

*Absolute Hervorming, Wat Volmaakte
Veiligheid Tot Gevolg Het.*

As met maar een Agan in die kamp, die Israel van Josua se tyd magteloos was om voor die heidene te staan, watter hoop het moderne Israel dan, met *honderde* Agane (*Getuienis* Vol. 5, bl. 157) in haar midde, om deur die naderende “tyd van benoudheid, soos nog nooit was vandat daar 'n nasie was nie” te staan? Vandag soos gister is daar vir haar maar een "deur van hoop" - "die dal van Agor." Daar, wat haar vir ewig van sondaars bevry het, sal God haar dan jubelende sang uitbring soos in die dae van haar “jeug” en soos in die dag toe sy “uit Egipteland” opgetrek het.

“En in dié dag, spreek die Here, sal jy My Ishi noem en My nie meer Baäls noem nie.” Hos. 2:16.

Sy sal Hom dan nie meer "my Heer" noem nie, maar eerder "my Man (marge). Die verhouding van 'n man wat nader is as dié van 'n heer, dit dui op 'n verheffing tot 'n meer intieme verbintenis en wandel met God. En dat hierdie verheffing die direkte gevolg van hervorming is, word bewys in die woorde:

“Want Ek sal die name van die Baäls uit haar mond wegneem, en hulle sal nie meer by hulle naam onthou word nie.” Vers 17.

Dit is omdat hulle “... Vader se naam op hulle voorkoppe geskryf is

. . . En in hulle mond is geen bedrog gevind nie, want hulle is onberispelik voor die troon van God." Openb. 14:1, 5.

Wanneer God Sy volk deur hierdie "suiwerende reinigingsproses" geneem het (*Getuienisse*, Vol. 3 bl. 541), en hulle sewe maal gesuiwer as fyn goud voortgebring het, met die skuim wat vir ewig uitgebrand is, dan sal Hy Sy belofte kan vervul:

"En in dié dag sal Ek vir hulle 'n verbond sluit met die diere van die veld en met die voëls van die hemel en met die kruipende diere van die aarde; en Ek sal die boog en die swaard en die oorlog uit die aarde verbreek en hulle veilig laat neerlê." Hos. 2:18.

Ten spyte van die uiteindelijke vreugde en heerlijkheid onoortreflike wat hierdie boodskap van hoop voor die engel van die Laodicense stel, wat in beheer is van die kandelaar, die kerk, is hy steeds besig om

Teen Die Boodskap Te Veg.

As God se volk maar genoegsaam hul onvoorbereidheid aanvoel om die komende krisis tegemoet te gaan, en hulself net so om te sê, voor die mond van die draak kon sien staan, sou hulle bewe en flou word van vrees. Maar, helaas, die flou van ongevoeligheid wat hulle omhul is so groot dat hy wat kom as 'n voorbode van hoop en bevryding, in plaas daarvan om dankbaar verwelkom te word, wreed aangeval word asof hy 'n duiwelse Harpie of een of ander Gorgon of Hydra-kop monster is; en alles omdat hulle nie die uur van hul besoeking ken nie, wanneer

die Here hulle in Sy ywer sal vernietig, en die regverdiges in

Sy Genade sal red.

Die feit dat die name van die kinders in Hosea se visioen Lo-ruhamah (geen genade) en Lo-ammi (nie My volk nie) is wanneer dit die Ou-Testamentiese tydperk verteenwoordig, beteken, soos voorheen gesien, dat God nie meer genade aan die lede van Sy kerk kon bewys nie. So toe Hy hulle deur die heidene gestraf het, het die onskuldiges net so gely soos die skuldiges. Maar die name Ruhamah (barmhartigheid) en Ammi (My volk) wys dat Hy nou, in die laaste dag tydperk, barmhartigheid aan hulle sal hê deur net die boos te vernietig en al die regverdiges te spaar.

“Kyk, daar kom dae, spreek die Here, dat Ek die huis van Israel en die huis van Juda sal saai met die saad van mense en met die saad van diere. En soos Ek oor hulle gewaak het, om uit te ruk en af te breek en af te breek en te verwoes en te verdruk; so sal Ek oor hulle waak, om te bou en te plant, spreek die Here. In dié dae sal hulle nie meer sê nie: Die vaders het 'n suur druif geëet, en die tande van die kinders het stomp geword. Maar elkeen sal vir sy eie ongeregtigheid sterwe; elkeen wat die suur druiwe eet, sy tande sal stomp word.” Jer. 31:27-30.

Duidelik word die kiesafdeling van die kerk in beide tydperke dus uitgebeeld deur

dieselfde twee kinders, Lo-ruhamah en Lo-ammi, behalwe dat hulle name in laasgenoemde tydperk verander word.

Die Skrif, “sy sal daar sing [in die Nuwe Testamentiese tydperk], soos in die dae van haar jeug [soos in haar eerste toestand in die Ou Testamentiese tydperk], en soos op die dag toe sy uit Egipteland opgetrek het” (Hos. 2:15). getuig dat die ervaring van God se eertydse volk om uit Haran en Egipte uit te gaan, in die huidige tyd herhaal sal word: “En daar sal 'n grootpad wees vir die oorblyfsel van sy volk wat oorbly uit Assirië, soos dit met Israel was op die dag toe hy uit Egipteland opgetrek het.” Jes. 11:16. So “in dié dag sal die Spruit van die Here mooi en heerlik wees, en die *vrugte* van die aarde sal *voortreflik* en lieflik wees vir die wat uit Israel ontvlug het.

“En dit sal gebeur dat hy wat in Sion oorgebly het, en hy wat in Jerusalem oorbly, sal heilig genoem word, *elkeen wat onder die lewendes in Jerusalem geskrywe is: wanneer* die Here die vuilheid van die dogters van Sion *afgewas* het en die bloed van Jerusalem daaruit gesuiwer het deur die gees van oordeel en deur die gees van brand.”

“En die Here sal skep op elke woonplek van die berg Sion en op

haar gemeentes, 'n *wolk* en rook bedags en die glans van 'n *vflammende vuur* snags; want oor al die heerlijkheid sal 'n verdediging wees. En daar sal 'n tabernakel wees as 'n skaduwee bedags teen die hitte en as 'n toevlugsoord en vir 'n skuiling teen storm en reën." Jes 4:2-6.

Hierdie verheerlikte herhaling van God se leiding van 'n uittoegbeweging deur die herder se staf wys dat Hy weer dieselfde metode gebruik om moderne Israel uit die nasies te bring. Waar die Jode nie daarin geslaag het om hul koninkryk 'n werkende model van Teokrasie te maak nie, wat uitsluitlik bestem is om God se krag te manifesteer en sodoende die wêreld tot hul kosbare Geloof te bekeer, moet die huidige koninkryksbeweging slaag. God se planne ken geen finale mislukking nie; vroeër of later, sal hulle uitgevoer word. (*Sien Patriarge en Profete*, bl. 283.)

So vandag, in die teëbeeld, "roep die Here se stem na die stad [kerk] en die man van wysheid [die leerbare] sal u naam sien: luister na die staf, en wie het dit aangestel." Mig. 6:9. "En deur 'n profeet het die HERE Israel uit Egipte uitgelei, en deur 'n profeet is hy bewaar." Hos. 12:13.

Uiteraard sal God dus almal jammer kry wat vandag onder die gesag van Sy staf kom, hulle sondes bely en genade seek. Maar Hy sal geen barmhartigheid hê vir die

ongehoorsames nie, nie eers op enigiemand wat

Die Babiloniese Kleed Van Vandag begeer nie.

Deur Agan se onwettige besit van die "goeie Babiloniese kleed" word daardie klas kerklede getipeer wat die wêreldse style en modes begeer wat nou in die mode is, wanneer Israel van vandag op die punt staan om die beloofde land binne te gaan. En die prys wat hy betaal het, moet hulle betaal. (Lees Jes. 3:16-26.) En nie alleen sal hulle dit betaal nie, maar ook diegene wat in die volgende stappe van Agan volg,

Begeer Silwer En Goud.

Agan se neem van die Here se geld verteenwoordig daardie klas gemeentelede wat die "silwer" en die "goud" begeer wat Hy vir Homself afgesonder het, en wat Hom daardeur beroof van dit wat Sy Eie is - tiendes en offergawes. Diegene wat dit terughou wat Syne is, en dit toeëien vir gebruik volgens hul eie wysheid, sowel as diegene wat "die huurling in sy loon, die weduwee en die wees onderdruk, en wat die vreemdeling van sy reg afwyk en My nie vrees nie, spreek die Here van die leërskaar" (Mal. 3:5), tree Agan se deel op, en daarom, "is dit selfs met 'n vloek . . . Mal. 3:9.

Die tiendes en die offergawes is van die Here se eiendom, en diegene wat dink dat hulle dit so kan manipuleer om te bereik watter doel ook al verlang word, mislei hulleself, nie God nie, want Sy opdrag is: "*Bring julle al die tiendes na die skathuis,*

dat daar vleis in *My* huis kan wees.” Mal. 3:10. Die skathuis is die enigste plek waar 'n mens die tiendes en offergawes kan bring en die swaar verantwoordelikheid wat 'n getroue rentmeesterskap oplê, is om 'n mens se rekening in die hemelse grootboek te laat staan, alhoewel 'n mens hulle kan toeëien tot een of ander verdienstelike werk van vandag af te laat! “So waar as Ek leef, spreek die Here God, Ek het geen behae in die dood van die goddelose nie; maar dat die goddelose hom bekeer van sy weg en lewe. want waarom sal julle sterwe, o huis van Israel?” Eseg 33:11.

Dit wat vandag Sy stem sal hoor en nie hul harte sal verhard soos op die dag van uitdagings nie, sal Hy

Sy Toekomstige Dienaars Maak.

“Nie deur krag of deur mag nie, maar deur my Gees, sê die Here van die leërskaars.” Zag. 4:6. Met ander woorde, die werkers sal eerder deur die salwing van Sy Gees geleer word, as deur die uiterlike opleiding van wetenskaplike instellings ... God sal openbaar dat Hy nie afhanklik is van geleerde, selfbelangrike sterflinge nie.” “Die swakste en mees huiwerige in die kerk, sal soos Dawid wees - gewillig om te doen en te waag.” — *Getuïenisse*, Vol. 5, bl. 82, 81.

Verder, "Ek sal ongeletterde mense, obskure mense neem," sê die Here, "en op hulle beweeg deur My Gees, om My doele uit te voer in die werk om siele te red. Die laaste boodskap van genade sal gegee word deur 'n volk wat My liefhet en vrees." — *Resensie en Herald*, Sept. 21, 1905. "Hy sal mense gebruik vir die bereiking van Sy doel wat sommige van die broers sou verwerp as ongeskik om aan die werk deel te neem." — *Resensie en Herald*, Feb. 9, 1895.

Aan hierdie werkers sê die Here genadiglik: "En vreemdelinge sal staan en julle kleinvee oppas, en die seuns van die vreemdeling [die wat nie van die 144 000 is nie] sal julle ploegwerkers en julle wynboere wees. Maar julle moet die priesters van die Here genoem word; die mense sal julle dienaars van onse God noem. julle sal die rykdom van die heidene eet, en in hulle heerlikheid sal julle roem." Jes 61:5, 6. Wat 'n verhewe voorreg om geen meester behalwe Christus te kan erken nie, en net by Sy werk betrokke te raak en van Sy wese te lewe!

Soos hierdie bediening, waarvan "daar nog nooit so iets was nie, en ook daarna nie meer sal wees tot in die jare van geslag tot geslag nie" (Joël 2:2), is om vry te wees van alle aardse besware, daarom moet niemand langer vertraag om die oorgang te bewerkstellig wat hom uiteindelik hart en siel sal betrek in die Here se "sluitingswerk vir die kerk" nie. die insameling van die "eersteling" wat uit die lewendes verseël moet word. En terwyl hy homself gee

vir hierdie werk, sal hy homself terselfdertyd voorberei om die boodskap te gee in die tyd van die "Harde roep," wat die reiniging van die kerk - die verlossing van die verseëldes en die vernietiging van die onverseëldes - moet inlui en wat diegene wat gesuiwer moet word, moet verkondig.

Laat elkeen wyslik hierdie noodsaaklike oorgang maak deur die strewe na sy eie belange geleidelik te beperk, en die nastrewing van die Here s'n te verhoog. Op hierdie manier sal elkeen geleidelik klim van 'n leë en onbesonge verlede van self-onderneming, na 'n volle en glorieryke toekoms van goddelike onderneming wat sal uitroep "van die uiterste deel van die aarde ... liedere, ja, eer aan die regverdiges." Jes. 24:16.

"Laat ek vir jou sê," sê die Gees van Profesie, "as jou hart in die werk is, en jy het geloof in God, hoef jy nie afhanklik te wees van die goedkeuring van enige predikant of enige volk nie: as jy reg gaan om in die Naam van die Here te werk, op 'n nederige manier doen wat jy kan om die waarheid te leer, sal God jou regverdig. sou vorentoe gegaan het in sy majesteit Dit sou eers in swakheid gegaan het, maar die God van die hemel leef. — *Resensie en Herald*, 16 April 1901. (Sien ook *Getuienisse*, Vol. 7, bl.25).

My broers, as julle kies om deel te hê aan hierdie grootste van alle werke, die kroon op die verlossing van die wêreld, moet julle nou vinnig gereed maak. Laat die sorge van hierdie lewe jou nie beroof van die kroon van die ewige lewe nie. Moenie verskonings aanbied om nie die verandering te maak nie; staan nie aan die kant van diegene wat sal sê: "Ek het 'n stuk grond gekoop, en ek moet dit gaan kyk nie; laat my tog verskoon word." of: "Ek het vyf paar osse gekoop en ek gaan om hulle te toets. Laat my tog verskoon word." of: "Ek het 'n vrou getrou, en daarom kan ek nie kom nie." Lukas 14:18-20. "Want alles wat in die wêreld is, die begeerlikheid van die vlees en die begeerlikheid van die oë en die grootsheid van die lewe, is nie uit die Vader nie, maar is uit die wêreld. En die wêreld gaan verby en sy begeerlikheid, maar hy wat die wil van God doen, bly vir ewig." 1 Johannes 2:16, 17.

Daarom, terwyl julle nog besig is met julle huidige beroep, gaan julle na die wingerd van die Here, en soos julle belangstelling daar groei, laat julle private belange afneem totdat julle julleself heeltemal van hulle geskei vind en aan die Here s'n getroud is.

"Tyd," sê die Gees van Profesie, "is kort, en ons kragte moet georganiseer word om 'n groter werk te doen. Arbeiders word benodig wat die grootsheid van die werk begryp, en wat daaraan sal deelneem, nie vir die loon wat hulle ontvang nie, maar uit 'n besef

van die nabyheid van die einde. Die tyd vra groter doeltreffendheid en dieper toewyding. O, ek is so vol van hierdie onderwerp dat ek tot God roep: "Stop en stuur boodskappers gevul met 'n gevoel van hul verantwoordelikheid, boodskappers in wie se harte self-afgodery, wat aan die grondslag van alle sonde lê, gekruisig is." — *Getuienisse*, Vol. 9, bl. 27.

Maar aangesien die oes groot is en die arbeiders min is, word die hemel verplig om "die werk te voltooi en dit in geregtigheid te verkort" (Rom. 9:28). Daarom sal die Here self nou

Beheer Neem van die Kudde.

"En Ek sal jou aan My verloof tot in ewigheid, ja, Ek sal jou aan My verloof in geregtigheid en in reg en in goedertierenheid en in barmhartigheid. Ek sal jou aan My verloof in trou, en jy sal die Here ken." Hos. 2:19, 20.

"Diegene wat op die Here vertrou, sal wees soos die berg Sion, wat nie verskuif kan word nie, maar vir ewig bly staan. Soos die berge rondom Jerusalem is, so is die Here rondom sy volk, van nou *af tot in ewigheid*." Ps. 125:1, 2.

"En in dié dag sal Ek hoor, spreek die Here, Ek sal na die hemele hoor, en hulle sal na die aarde luister." Hos. 2:21.

Terwyl die frase, "Ek sal die hemele hoor," wys dat Hy op die aarde is, toon die frase, "hulle sal die aarde hoor," dat "deur middel van die engele sal

daar konstante kommunikasie tussen hemel en aarde wees.” — *Getuienisse*, 9, bl. 16

Hy "sal maniere en middele gebruik waardeur gesien sal word dat Hy die leisels in sy eie hande neem. Die werkers sal verras wees deur die eenvoudige middele wat Hy sal gebruik om sy werk van geregtigheid te bewerkstellig en te vervolmaak." — *Getuienisse aan Predikante*, bl. 300. En so sal God "self beheer oor die kudde neem". — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 80. (Sien ook ons Traktaat No. 1.)

Nadat Hy die eersteling, die eerste vrugte van die oes, in beheer geneem het, sal Hy dit gebruik om

Die Tweede Vrugte te versamel.

“En die aarde sal die koring en die wyn en die olie hoor, en hulle sal Jisreël hoor.” Hos. 2:22.

Die eerste klousule maak dit duidelik dat wanneer die Here self volle beheer oor die kudde neem, 'n groot oes van siele ingesamel moet word, want die aarde sal die koring en die wyn en die olie hoor - die geestelike voedsel, die boodskap. En hulle [sy broers in die kerk en in die wêreld] sal "Jísreël" hoor - die boodskappers.

“En Ek sal haar vir My op die aarde saai; en Ek sal My ontferm oor haar wat geen barmhartigheid verkry het nie; en Ek sal vir die wat nie my volk was nie, sê: U is my volk; en hulle sal sê: U is my God.” Hos. 2:23.

Die belofte, "Ek sal haar vir My *op die aarde* saai [vermenigvuldig]," dra verdere staving dat daar 'n insameling van siele sal wees na die reiniging. Vandaar dat Jisreël se boodskap dit alles bewerkstellig voor die finale sluiting van proeftydperk - dit vir die wêreld.

Hierdie opeenvolging van bewyse maak dit duidelik dat, nadat die 144 000 verseël en van die goddeloses in die kerk afgesonder is, God "hulle . . . na die nasies sal stuur," waar "hulle" Sy "heerlikheid onder die *heidene* sal verkondig. En hulle sal *al* julle broers uit al die nasies as 'n offergawe na die Here bring . . . in 'n rein houer, na die huis van die Here." Jes 66:19, 20.

Hosea se familie-allegorie wys verder dat in die tyd van Jisreël se boodskap, die hele wêreld die verheerlikte verhouding van

Die Vader, Moeder en Kinders Sal Aanskou.

Hosea se vrou is die verteenwoordiger van die Here se vrou (Hos. 2:2), Hosea self is 'n verteenwoordiger van die Here. En aangesien Sy vrou Sy kerk is, is sy en haar kinders 'n verteenwoordiging van Sy kerkfamilie - predikante en leke. Sy verteenwoordig die predikante omdat hulle die bekeerlinge na vore bring, die kinders waaruit die leke bestaan. Vir Jisreël, Hosea se eersgebore seun in die visioen, kom die opdrag:

"Sê vir jou broers, Ammi, en vir jou susters, Ruhama, pleit met jou

moeder, pleit, want sy is nie my vrou nie, en ek is nie haar man nie; laat sy dan haar hoererye en haar owerspel tussen haar borste uit verwyder.” Hos. 2:1, 2.

Hieruit sien ons dat Jisreël, die een wat aangespreek is, simbolies is van 'n profeet wat sy "broers, Ammi," en sy "susters, Ruhama," moet beveel om na hul "moeder" te gaan en by haar te pleit om te hervorm. Die name, Ruhamah en Ammi, verteenwoordig 'n broer en 'n suster (enkelvoud), maar in die opdrag van Jisreël om met hulle te praat, wys die Here hulle in die meervoud aan, - "broeders" en "susters", wat die hele kerklidmaatskap omhels.

Dit is dus duidelik dat God bepaal het dat een van die leke, Jisreël, Sy uitverkore agent, die boodskap aan Ammi en Ruhama, sy "broers" en "susters", moes aankondig, wat op hul beurt by hul "moeder", die bediening, sou pleit. Die Here het hierdie prosedure duidelik bekend gemaak omdat Hy geweet het dat die meerderheid ooit geneig is om op hulle bedienaars te steun vir die openbaring van die waarheid en omdat hulle die tragiese feit vergeet dat “in die sluitingswerk” vir die kerk in elke tydperk die bediening die kudde daarvan weerhou het om die Waarheid te aanvaar, eerder as om hulle daarin te lei.

Waarlik "dit is nie genoeg om goeie bedoelings te hê nie; . . . nie genoeg om te doen wat 'n man dink reg is, of wat die predikant vir hom sê reg is nie. Sy siel se redding is op die spel, en hy moet die Skrifte

vir homself ondersoek. Hoe sterk sy oortuigings ook al is, hoe vol vertrouwe hy ook al is dat die minister weet wat waarheid is, dit is nie sy fondament nie.”

“Die mees nederige en toegewyde in die kerke was gewoonlik die eerstes om die boodskap te ontvang.”

"Hierdie waarheid is herhaaldelik geïllustreer in die geskiedenis van die kerk ... baie van die verklaarde volgelinge van Christus het geweier om die lig uit die hemel te ontvang, en, soos die Jode van ouds, het hulle nie die tyd van hulle besoek geken nie. As gevolg van hulle trots en ongeloof het die Here hulle verbygegaan en sy waarheid geopenbaar aan diegene wat, soos die herders van Paasfees en die lig gegee het, aan al die herders van Paasfees gegee het. ontvang het.”
— *Die Groot Stryd*, bl. 598, 372, 316.

Met die oorvloed van bewyse wat hierin aan almal beskikbaar gestel word, hoef niemand in onkunde te bly oor die bron waardeur die Here Homself openbaar nie, as elkeen net

Persoonlik Sal Ondersoek.

Grafies het die Here weer bekend gemaak dat dit gevaarlik is om “vlees jou arm” te maak – om aan iemand die persoonlike verantwoordelikheid toe te vertrou om “’n boodskap wat in die Naam van die Here kom” te ondersoek. Elkeen moet vir homself “alle dinge” bewys en vashou aan “dit wat goed is”, soos elke ware kind van God nog ooit gedoen het. Diegene wat nie tyd en moeite wil neem om dit te doen nie, is nie eerlik met hulleself

of met God nie, en hulle belangstelling in die koninkryk van die hemel is nie soos dié wat getoon word in die gelykenis van die koopman wat verlossing gesoek het asof hy “goeie pêrels” of “verborge skat” soek nie. Matt. 13:44, 45. En diegene wat nie self die verskil tussen waarheid en dwaling kan onderskei nie, word deur die “vyf dwase maagde” voorgestel. Matt. 25:2.

Maar daar is nog 'n ander klas wat uit trots van opinie en uit vrees dat hulle, wanneer hulle na die lig kom, hul foute blootgelê kan word, weier om hul individuele verantwoordelikheid na te kom en gevolglik in die duisternis te bly. Nog ander weerhou daarvan om openlik hul standpunt in te neem aan die kant van diegene wat eenvoudige maar ongewilde waarheid voorstaan, as gevolg van die ongerief, smaad en vervolging wat volg in die nasleep van uit die sinagoge gegooi word.

So die sondes van vooroordeel, trots en lafhartigheid werk soos 'n kanker in die hart, wat onder die oppervlak skuil, net om hulle leer van ewige heerlikheid te beroof.

"... hulle is dronk, maar nie van wyn nie; hulle waggel, maar nie van sterk drank nie. Want die Here het die gees van diepe slaap oor julle uitgegiet en julle oë gesluit; *die profete en julle owerstes, die sieners het Hy bedek*. En die gesig van al [die profete] het vir julle geword soos die woorde van 'n boek wat verseël is, wat ek leer om te verlos, dit is 'n verseëlde boek. en hy sê: Ek kan nie, want dit is verseël [nie noodsaaklik vir redding nie, ens.] en die boek word oorgegee aan die ongeleerde;

en sê: Lees tog dit, en hy sê: Ek is nie geleerd nie [ek moet so en so daaroor sien].

“Daarom het die Here gesê: Omdat hierdie volk My met hul mond nader en My met hul lippe eer, maar hulle hart ver van My verwyder het, en hulle vrees vir My deur die bevel van mense geleer word; daarom, kyk, Ek gaan voort om 'n wonderwerk onder hierdie volk te doen, 'n wonderwerk en 'n wonderwerk; weggekruip het.” Jes. 29:9-14.

Uit hierdie aanklagbrief wat God opgestel het teen diegene wat voorgee dat hulle Syne is, sien ons dat hulle onkunde die gevolg is van hulle

Verwerping Van Die Profete.

Elke daaropvolgende Joodse geslag het die lewende profete verwerp en terselfdertyd erkenning en eer betoon aan die voorafgaande wat deur die vaders gedood is, en omdat hulle met hulle gepraat het. So het Jesus hulle bestraf en gesê: Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, omdat julle die grafte van die profete bou en die grafte van die regverdiges versier en sê: As ons in die dae van

ons vaders, ons sou nie saam met hulle deel gehad het aan die bloed van die profete nie.” Matt. 23:29, 30.

Meeste van die Christene in die huidige tyd, deur die gawe van profesie te verag. in die Christelike era, en deur die Ou-Testamentiese Skrifte slegs op God se antieke mense toe te pas, het al die profete verwerp! Die Sewendedag Adventiste-denominasie het egter lankal bely dat hulle in die Gees van Profesie glo, veral in daardie spesiale boodskap wat in die laaste deel van die vorige eeu duidelik maak dat die engel van Openbaring 18:1, wat die aarde met sy heerlikheid moet verlig, nog in die toekoms was (*Eerste Skrifte*, bl. 277), en dat die predikante van Elijah se boodskap nog aangekom het. (*Getuigenisse ann die Predikante* bl. 475). In haar Laodicense houding egter, dat sy “ryk is en vermeerder met goedere,” en “niks nodig het nie”, nie waarheid of profete nie, openbaar sy die gees wat die Joodse leiers gelei het om God se boodskappers dood te maak, en wat veroorsaak het dat byna die hele Christendom die profete tersyde gestel het, en sodoende leer dat hulle opgehou het met die prediking van Johannes die Doper.

Deur dus die mens se visie te verkort, is die vyand besig om vasbeslote die weg voor te berei vir die kerk om die laat reën te verwerp en nooit die beloofde laaste dae Pinkster te ontvang nie:

“Wees dan bly, kinders van Sion, en jubel in die Here julle God, want Hy het

die vorige reëns matig gegee het, en Hy sal die reën, die vorige reëns en die laat reëns in die eerste maand vir jou laat neerdaal. . . En daarna sal Ek my Gees op alle vlees uitstort; en julle seuns en julle dogters sal profeteer, julle ou mense sal drome droom, julle jongmanne sal gesigte sien; en ook op die diensknegte en op die slavinne sal Ek in dié dae my Gees uitstort.” Joël 2:23, 28, 29. (Sien ons Traktaat No. 2, pp. 58, 59.) Almal wat hulself van hierdie seëning beroof, sal hul ondergang vir altyd in

DIE VALLEI VAN JÍSREËL VERSEËL.

“Noem hom Jisreël, want nog 'n klein tydjie, en Ek sal die bloed van Jisreël wreek op die huis van Jehu.” Hos. 1:4.

Soos Jisreël die profete tipeer wat doodgemaak is, sowel as diegene wat vandag “gedood” (verwerp) word deur almal wat die gawe van profesie verag (1 Thess. 5:20), is die vallei van Jisreël ook tipies.

Dit wil sê, soos Jisreël die profete verteenwoordig, en soos die "vallei van Akor" (Hos. 2:15) staan vir die vernietiging van diegene wat skuldig is aan Agan se sonde, dan moet die "vallei van Jisreël," die plek waar Jehu die verwerpers van die profete vernietig het, (Hos. 1:5) staan vir die Gees van diegene wat vandag die vernietiging verwerp. Diegene wat sodoende gediskwalifiseer en uitgeskakel word om die Here se

dienaars in Sy finale werk te wees, gaan vervang word deur

Die Leierskap van die Gemeente.

"Sê julle [Jisreël] aan julle broers, Ammi, en vir julle susters, Ruhama. Pleit met julle moeder, pleit: ..." Hos. 2:1, 2.

Hier word 'n lekebeweging van beide mans en vroue aan die lig gebring wat moet opstaan en die boodskap van hervorming aan die kerk, hul moeder, verkondig. Hulle moet pleit:

"Verwyder [julle] hoererye en [julle] owerspel tussen [julle] borste, sodat [Vader] [julle] nie kaal uittrek en [julle] stel soos op die dag dat [julle] gebore is en julle soos 'n woestyn maak en julle soos 'n droë land laat lê nie." Hos. 2:2, 3.

Deur hierdie verpersoonlikte profesie sien ons dat die Here nie nou 'n "nuwe" denominasie uitroep nie, alhoewel die bediening voortgaan om die lidmaatskapregte van die aanhangers van hierdie reformatoriese boodskap af te neem. Gevolglik, vir die suksesvolle aflewering daarvan aan die hele susterskap van kerke, is ons onself in 'n liggaam van werkers as 'n beweging binne 'n beweging, op ons *afgedwing*. Kortliks, ons moet ons boodskap streng tot die ou organisasie beperk, net soos die apostels met hulle boodskap. Vir die eerste drie en 'n half jaar na die opstanding, was hulle gemagtig om

al hulle moeite slegs namens hul ouerorganisasie in te span, die laaste in die Ou-Testamentiese tydperk; eweneens word die Davidians opdrag gegee om 'n allemintige poging aan te wend ten behoeve van hulle ouer, die Laodicense organisasie, die laaste in die Nuwe Testamentiese tydperk.

Laat ons dus met vrymoedigheid werk tot die einde daarvan om saam te druk as 'n leër met baniere om die goeie tyding aan Sion te verkondig. Dan alleen kan van ons gesê word: "Hoe lieflik is op die berge die voete van hom wat goeie boodskap bring, wat vrede verkondig, wat goeie tyding bring, wat redding verkondig, wat vir Sion sê: Jou God is Koning!" Jes. 52:7.

Broer, Suster, as jy 'n rol in hierdie nooit-so-gloreryke werk wil hê, kan jy nie langer huiwer om jou stem te lig om "Ma" te waarsku oor wat Pa gaan doen aan haar

Onwettige Kinders - "Die Onkruid."

Die kerk word aangekla van die verskriklike sonde van hoerery, - vermenging met die wêreld, - en van die voortbring van "kinders van hoererye" (Hos. 2:4), bekeerlinge wat nie deur "die Gees van Waarheid" gebore is nie, maar deur die gees van die wêreld.

Hulle het nie losgesny van die begeertes van die natuurlike hart en van die aansporings van die "vleeslike verstand", die "begeerlikheid van die oë en die trots van die lewe nie" - alles van

wat “nie van die Vader is nie, maar van die wêreld is”. 1 Johannes 2:16.

Wanneer hierdie onwettige kinders vertel word van die reguit getuienis, wat hulle sou dwing om die wêreld prys te gee en die hele waarheid te aanvaar, openbaar hulle hulle vinnig as nie van die saad van God nie. Laat kleredrag en gesondheidshervorming en 'n deeglike aanvaarding van die Gees van Profesie, sonder enige melding van óf wêreldse plesier óf sondes van moraliteit, op hulle aangedring word, en duisende sogenaamde goeie Christene met 'n onuitsonderlike aansien in die kerk, sal hul lidmaatskap laat vaar.

Laat hierdie toets toegepas word, en die eerlike wat dalk twyfel oor die resultate, sal dit vinnig en heeltemal uit die weg ruim, eens en vir altyd. (Sien *Eerste Skrifte*, bl. 270). Die kerk, terdeë bewus van hierdie feit, en bevrees dat sy 'n selfsugtige wins, tiendes en offergawes kan verloor, as sy nie 'n groot lidmaatskap verkry nie, sê feitlik: "Ek sal agter my minnaars aanloop, wat vir my my brood en my water, my wol en my vlas, my olie en my drank gee. Want sy het nie geweet nie," het die Here gesê, "dat Ek vir haar olie en wyn gegee het, en waarvoor hulle olie en wyn vir haar gegee het, en waarvoor hulle olie en wyn gegee het. Baäl." Hos. 2:5, 8.

"Slegs wanneer die kerk uit suiwer, onselfsugtige lidmate saamgestel is, kan dit God se doel vervul. Te veel haastige werk word gedoen om name by die kerkrol te voeg. Ernstig

gebreke word in die karakters gesien van sommige wat by die kerk aansluit. Diegene wat hulle toelaat, sê: Ons sal hulle eers in die kerk kry, en hulle dan hervorm. Maar dit is 'n fout. Die heel eerste werk wat gedoen moet word, is die werk van hervorming. Bid saam met hulle, praat met hulle, maar moenie toelaat dat hulle met God se mense in kerklike verhoudings verenig totdat hulle besliste bewyse lewer dat die Gees van God in hulle harte werk nie.” — *Resensie en Herald*, 21 Mei 1901, Vol. 78, No. 21

"So vrede en veiligheid is die uitroep van mense wat nooit weer hul stem soos 'n basuin sal verhef om God se volk hul oortredings en die huis van Jakob hul sondes te wys nie. Hierdie stomme honde wat nie wil blaf nie, is diegene wat die regverdige wraak van 'n beledigde God voel." — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 211.

“Ja, hulle is gulsige honde wat nooit genoeg kan hê nie, en hulle is herders wat nie kan verstaan nie; hulle kyk almal na hul eie weg, elkeen vir sy wins, uit sy kwartier” (Jes. 56:11) — die kudde waaroor hy beheer het.

Omdat die herders in hul blinde hebsug die vyand toegelaat het om sy “skape” by die goeie trop te meng, stuur die Here nou, in 'n laaste reddingspoging,

*Die Gelowiges Uit Om Die Bediening Wakker
Te Maak.*

In 'n poging om ons broers te red van die naderende wraak van God, het die “groot

en verskriklike dag van die Here” (Mal. 4:5), laat elke gelowige reageer op die roepstem van God, en sy stem verenig met die uitroep: “Word wakker, word wakker; beklee u met u sterkte, o Sion [deur die vervloekte onder u uit te verwyder]; Trek jou pragtige klere aan [Christus se geregtigheid], o Jerusalem, die heilige stad, want *voortaan* sal daar geen onbesnedenes en onreines meer in jou kom nie.” Jes 52:1.

"En in dié dag sal die dowes die woorde van die boek hoor, en die oë van die blindes sal sien uit die duisternis en uit die duisternis. Ook sal die sagmoediges hulle blydschap in die Here vermeerder, en die armes onder die mense sal bly wees in die Heilige van Israel. Want die verskriklike is tot niet gemaak, en die spotter is verteer, en almal wat waak oor 'n goddelose mens, is uitgeroei om 'n goddelose te wees; 'n strik vir hom wat in die poort tereg wys en die regverdige afwyk vir niks.” Jes. 29:18-21.

Moenie langer leun nie, broer, suster: “Staan op, word verlig, want jou lig het gekom en die heerlijkheid van die Here gaan oor jou op.” Jes. 60:1. "Kyk op die berge die voete van hom wat goeie boodskap bring, wat vrede verkondig! o Juda, hou jou feestye [die waarheid van die heiligdom], doen jou geloftes, want die goddelose sal nie meer deur jou trek nie; hy is heeltemal uitgeroei." Nah. 1:15.

"Ter wille van Sion," sê die Here, "sal Ek nie swyg nie, en ter wille van Jerusalem sal Ek nie rus totdat sy geregtigheid uitgaan soos 'n glans en sy redding soos 'n lamp wat brand. En die heidene sal u geregtigheid sien en al die konings u heerlikheid; en u sal die Naam van die Here met 'n nuwe naam genoem word.

"Jy sal ook 'n kroon van heerlikheid wees in die hand van die Here en 'n koninklike tulband in die hand van jou God. Jy sal nie meer genoem word Verlate nie, en jou land sal nie meer genoem word Verlate nie, maar jy sal genoem word Hefsiba, en jou land Beula;

"Ek het wagte op jou mure aangestel, o Jerusalem, wat dag en nag nooit sal swyg nie; julle wat die Here noem, moenie stilbly en Hom geen rus gee nie, totdat Hy Jerusalem bevestig en tot 'n lof *op die aarde* maak." Jes. 62:1-4, 6, 7.

Die boodskap is nou "openbaar om te sien" hierdie wawyd wakker wagters. — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 80. En "hy wat in dié dag swak is onder hulle, sal wees soos Dawid, en die huis van Dawid sal wees soos God, soos die engel van die Here voor hulle [voor die groot menigte van al die nasies] en in dié dag sal Ek Jerusalem 'n swaar klip maak vir al die volke: al daardie las

sal hulle daarmee in stukke gesny word, al word al die mense van die aarde daarteen vergader." Sag. 12:8, 3.

En "in dié dag sal daar 'n fontein wees wat oopgemaak is vir die huis van Dawid en vir die inwoners van Jerusalem vir sonde en vir onreinheid." "Baie sal gereinig en wit gemaak en beproef word, maar die goddelose sal goddeloos handel; en niemand van die goddelose sal verstaan nie, maar die wyse sal verstaan." Sag. 13:1; Dan. 12:10.

"Dan sal die offer van Juda en Jerusalem vir die Here aangenaam wees soos in die ou dae en soos in die vorige jare." Mal. 3:4.

" En ek sal die vernieler vir julle se insake aanspreek, en hy sal die vrugte van julle grond nie vernietig nie, en julle wingerdstok sal sy vrugte nie voor die tyd in die veld gooi nie, spreek die Here van die leërske. En al die nasies sal julle geseënd noem, want julle sal 'n lieflike land wees, spreek die Here van die leërske." Mal. 3:11, 12.

Dat jou reaksie op hierdie hartroerende oproep tot diens intelligent ingelig en heelhartig kan wees, sal jy natuurlik angstig wees om te weet

Waar is God se Stoorhuis?

Die Joodse kerk, waarin die waarheid tot die tyd van Christus berus het, sou altyd "die voorraadkamer" wees, en die priesters sou altyd die rentmeesters daarvan wees. Maar wanneer hulle

Christus verwerp het, het hulle God gedwing om Sy “stoorhuis” oor te dra aan die klein handjievol wat wel die bykomende boodskap vir daardie dag aanvaar het. Die ongelowiges het daardeur onbewustelik hul rentmeesterskap verbeur. Hulle volgelinge wat van toe af tiendes aan hulle betaal het, het die Here se geld van Sy skatkis na Sy vyande herlei om Sy volk te vervolg. Maar diegene wat God se ware volk was, het “die Lam gevolg waarheen Hy ook al gegaan het”, en “alle mense wat grond of huise besit, het dit verkoop en die pryse van die goed wat verkoop is, gebring en dit aan die apostel se voete neergelê.” Handeling 4:34, 35.

Tot voordeel van diegene wat dalk dink dat die tiende slegs vir die verkondiging van die evangelie aan die heidene gebruik word, vestig ons hulle aandag op die volgende instruksies: “Hierdie twaalf het Jesus uitgestuur en hulle bevel gegee en gesê: Gaan *nie* op die pad van die heidene nie, ... maar gaan liever na die verlore skape van die *huis van Israel*.” Matt. 10:5, 6. Nogtans het hulle die tiendes en offers ontvang, en alles wat voor die boodskap voor hulle voete neergelê is, is aan die heidene uitgedeel.

Later het God weer sy voorraadkamer oorgedra en die goedere daarvan toevertrou aan die hervormers wat deur die gees van die vertrapte waarheid geroer is. Gevolglik is Sy nuwe en getroue rentmeesters aangestel om van toe af na die “kandelaar”, kerk, te sorg. Die derde hoofstuk van Maleagi, soos ons

voorheen gesien het, is direk van toepassing op die reiniging van die kerk (sien bladsye 33, 34). En die opdrag, "bring al die tiendes in die voorraadkamer," wat in hierdie spesifieke hoofstuk van die Bybel geplaas word, toon onwaarskynlik dat God Sy "voorraadhuys" toevertrou aan die boodskappers van die spesiale waarheid vir hierdie tyd. En aangesien hierdie boodskap vandag net so belangrik is vir die kerk as wat Christus s'n vir die Joodse kerk was, is ons eweneens gebonde aan sy opdrag: "Laat die kinders eers versadig word, want dit is nie reg om die brood van die kinders te neem en dit vir die honde te gooi nie" (heidene). Markus 7:27. Daarom, my broers en susters, let op die Woord van God, en gehoorsaam sy opdrag streng, sodat julle nie saam met die werkers van ongeregtigheid onder die "slagwapens" val in aaklige vervulling van Esegïel se visioen nie.

Diegene wat geleef het in die tydperk van die ou boodskap, die oordeel van die dooies, was onder verpligting om dit te ondersteun, maar nou dat ons die tydperk van die nuwe boodskap, die oordeel van die lewendes, binnegaan, is ons verplig om dit te ondersteun. Daar is nie meer behoefte of regverdiging om die ou boodskap op sigself te ondersteun nie, afsydig van die nuwe. Nie meer so as wat daar is in die prediking van Noag se voorspelling van die vloed wat geskei is van die toekomstige betekenis wat daaruit voortspruit nie.

"... God wil nie hê dat enige mens moet dink dat geen ander boodskap gehoor moet word nie

maar dit wat Hy moontlik gegee het. Ons wil die vorige boodskap en die vars boodskap hê,” sê die Gees van Profesie. — *Resensie en Herald*, 18 Maart 1890.

Broer, Suster, tensy jy ag slaan op hierdie plegtige oproep, hoe sal jy jou eie siele red, en hoe sal hierdie boodskap ons broers in die kerk bereik, swel tot 'n Harde Kreet van die Derde Engel se Boodskap en die oordeel van die lewendes laat hoor? Sal jy die brood van jou eie neem om dit aan die heidene te voed, en sodoende albei saam te laat val in die “dal van Akor”?

Die instruksies in *Die Herder se Roede*, Vol. 1, bl. 251, “Betaal jou eerlike tiende en offergawe aan jou kerk, en voel dat ‘DIT’ jou Vader se huis is,” het naby die einde van 1930 gekom, voordat die leidende broers, as 'n denominasie, die verseëlingsboodskap verwerp het. Dit is dus duidelik dat *Die Herder se Roede* getrou sy plig nagekom het deur te weier om enige tiendes of offerandes te aanvaar tot nadat die boeke deur die denominasie verstrooi is, en nadat die broers die boodskap bitter begin het om die boodskap teë te staan. Maar nou, aangesien die opposisie nie meer passief is nie, maar intens aktief, en die verkondiging van die boodskap uiters dringend is, is die enigste oop pad duidelik. Dit sal 'n leër van werkers neem, insluitend die tiendes en offergawes, om die mense te bereik.

Gevolgtlik, aangesien ons vooraanstaande broeders hulle onopsetlik onwaardig getoon het

bestuurders van God se “voorraadhuis” vir die tyd van die “Harde Roep van die Boodskap van die Derde Engel”; Hy het die “kandelaar” verskuif en vra ook dat die tiendes en offergawes oorgedra word na “Sy voorraadhuis” van die Teenwoordige Waarheid.

Wanneer hierdie groot leer van leke sy werk in die kerk voltooi het, en wanneer dit die vernietiging vrygespring het, dan sal die Here hulle stuur, soos Hy sê, “na die nasies . . . wat *nie van My gehoor* het of My heerlikheid gesien het nie; en hulle sal My heerlikheid onder die heidene verkondig. En hulle sal al julle broers uit al die nasies as ’n offergawe aan die Here bring . . . in ’n rein houer na die huis van die Here.” Jes. 66:19, 20.

Dit volg dus dat, tensy die hele denominasie Hom beroof, die Here nie sou verklaar het nie: “Julle beroof My, ja, hierdie *hele nasie*” (Mal. 3:9). Maar aangesien die meeste lede tiendes en offergawes betaal, bewys die aanklag dat die fondse in ’n verkeerde skatkis beland. En wanneer sou dit waar kon wees, indien nie in die huidige tyd nie, wanneer die denominasie teen God en Sy boodskap veg met Sy eie geld — die tiende? So is dit dan dat “hierdie hele nasie” God beroof. “Bekeer julle, bekeer julle van julle verkeerde weë! Waarom sou julle sterwe, o huis van Israel?” Eseg. 33:11.

“Satan probeer voortdurend om die aandag op die mens te vestig, in plaas van op God.”

Hy lei die mense om na biskoppe, na pastore, na professore in teologie, as hul gidse te kyk, in plaas daarvan om die Skrifte te ondersoek om self hul plig te leer ken. Dan, deur die gedagtes van hierdie leiers te beheer, kan hy die menigtes volgens sy wil beïnvloed.

"Toe Christus gekom het om die woorde van die lewe te spreek, het die gewone mense Hom met graagte gehoor; en baie, selfs van die priesters en owerstes, het in Hom geglo. *Maar die priesterhoofde* en die *leiers* van die nasie was vasbeslote om Sy leringe te veroordeel en te verwerp. Al was hulle verward in al hul pogings om beskuldigings teen Hom te vind, al kon hulle die invloed van die wysheid en wysheid nie aanvoel nie, maar hulle kon tog nie die krag en wysheid aanvoel nie. hulleself omhul in vooroordeel; hulle het die duidelikste bewys van Sy Messiasskap verwerp, sodat hulle nie gedwing sou word om Sy dissipels te word nie Hy was die Christus?' Dit was die invloed van sulke leraars wat daartoe gelei het dat die Joodse nasie hulle Verlosser verwerp het.

"Ten spyte van die Bybel is vol waarskuwings teen dwaalleraars, baie is

gereed om dus die bewaring van hulle siele aan die geestelikes toe te gee. Daar is vandag duisende godsdienstoprofessore wat geen ander rede kan gee vir geloofspunte wat hulle hou as dat hulle so deur hul godsdiensteleiers onderrig is nie. Hulle gaan byna ongemerk by die Verlosser se leerstellings verby, en stel implisiete vertroue in die woorde van die predikante. Maar is predikante onfeilbaar? Hoe kan ons ons siele op hulle leiding vertrou tensy ons uit God se woord weet dat hulle ligdraers is? 'n Gebrek aan morele moed om opsy te stap van die gebaande pad van die wêreld, lei daartoe dat baie in die spore van geleerde manne volg, en deur hul onwilligheid om self ondersoek in te stel, raak hulle hopeloos vasgevang in die kettings van dwaling. Hulle sien dat die waarheid vir hierdie tyd duidelik in die Bybel na vore gebring word, en hulle voel die krag van die Heilige Gees wat die verkondiging daarvan bywoon; tog laat hulle toe dat die opposisie van die geestelikes hulle van die lig afkeer. Al is rede en gewete oortuig, durf hierdie misleide siele nie anders as die predikant dink nie; en hulle individuele oordeel, hulle ewige belange, word opgeoffer aan die ongeloof, die trots en vooroordeel van 'n ander . . .

“Die waarheid en die heerlikheid van God is onafskeidbaar; dit is onmoontlik vir ons, met die Bybel binne ons bereik, om God deur verkeerde opinies te eer. Baie beweer dat dit

nie saak maak wat 'n mens glo nie, as sy lewe net reg is. Maar die lewe word gevorm deur die geloof. As lig en waarheid binne ons bereik is, en ons nalaat om die voorreg om dit te hoor en te sien te verbeter; ons verwerp dit feitlik; ons kies eerder duisternis as lig.” — *Die Groot Stryd*, bl. 595-597.

(Kursief tik ons s'n)

SKRIFTUURLIKE INDEKS

REGTERS

6:19	28
7:1, 7-14	29
7:13	31
7:18, 20, 21, 24, 25	30
7:24, 26	28

1 KONINGS

11:31, 33	15
12:20, 21	15

2 KONINGS

10:11, 28, 31, 32	16
17:23	16
18:11, 13, 17	16
19:1, 15, 19, 20, 35	17

2 KRONIEKE

36:15-20	18
36:22, 23	19

ESRA

6:15	19
------	----

PSALMS

125:1, 2	48
----------	----

SPREUKE

14:12	23
-------	----

JESAJA

3:16-26	43
4:2-6	42
7:25	10
11:16	41
24:16	46

29:9-14	54
29:18-21	61
52:1	33, 61
52:7	58
54:11, 12	10
56:11	22, 60
59:20	37
60:1	61
61:5,6	45
62:1-4, 6, 7	62
65:10	28
66:19, 20	50, 67

JEREMIA

31:27-30	40
----------	----

ESEGIËL

9:6	34
33:11	44, 67

DANIËL

8	26
8:11, 12	26
9	26
12:10	63

HOSEA

1:1-9	11
1:4	16, 56
1:5	16, 56
1:6	12, 19
1:7	17
1:8, 9	19
2:1	12
2:1, 2	51, 57
2:1-5	20
2:2	50
2:2, 3	57
2:4	12, 58
2:5, 8	59

2:6-8	23	10:5, 6	64
2:9-1	25	13:44, 45	53
2:11	27	23:29, 30	55
2:12-14	27	24:14	33
2:15, 10, 24, 25, 38	56	25:2	53
2:16	38	MARKUS	
2:17	38	7:27	65
2:18	39	LUKAS	
2:18-21	14	14:18-20	47
2:19, 20	48	23:18	19
2:21	48	HANDELINGE	
2:22	49	4:34, 35	64
2:23	49	15:16	37
12:13	42	17:10-13	10
JOËL		ROMEINE	
2:2	45	9	13
2:23, 28, 29	56	9:24-26	13
MIGA		9:28	48
6:9	42	1 KORINTIËRS	
SAGARIA		10:11, 12	31
2:5	10	1 TESSALONISENSE	
4:6	44	5:20	56
12:3, 8	63	5:21	8
13:1	63	1 JOHANNES	
MALACHI		2:16	59
3	36, 64	2:16	47
3:1-3	36, 37	OPENBARING	
3:4	63	7	34
3:5	43	7:3	38
3:9	43, 67	7:9	35
3:10	44	12:6	26, 27
3:11, 12	63	14:1, 5	39
4:5	32, 61	14:4	37
MATTEUS		18:1	32, 55
6:25	23	18:4	36
6:32-34	23		